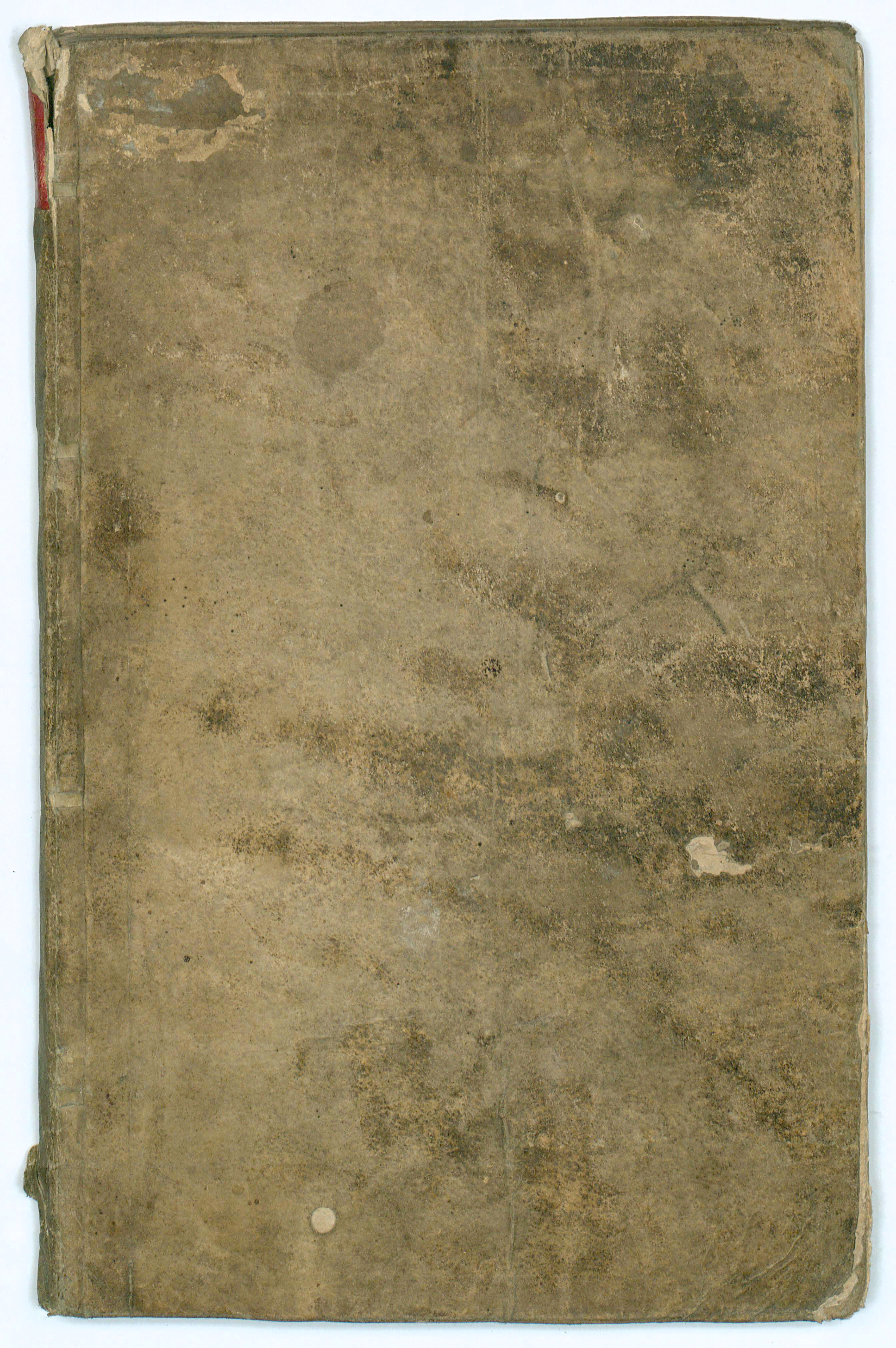

Ms. gall. fol. 201

Aujourd'hui 28 Mars, j'ai 50 ans —
j'en ai passé les 25 premieres, aussi
heureusement que peut les passer, un homme
bien Constitué et dont le cœur etait ouvert
a toutes les jouissances ——
les 25 dernieres années de ma vie, ont
été un martyr perpetuel — peu d'hommes
ont été plus affectés que moi, par les atrocités
et les inconséquences de la Revolution f.ce
& un dévouement tout particulier à
une Cause malheureuse, m'a valu des
Calomnies de part et d'autre —
je plains sincerement, tout homme qui
a des opinions fortes et sinceres — car il
ne trouve sur son chemin que de vils
et plats Comédiens. J.

N.° 7. Crescent place Lambeth Road

Mars 28 . 1814 — 1 heure P.M.

Aug. Danican

No 6
55

Tristis est anima mea usque ad mortem

acc. 11,197

Aujourd'hui 24 février, me trouvant emprisonné à la Fleet, pour avoir été Caution d'un Malhonnête homme Nommé Augot d'Arsonval le Diable, j'ai reçu l'affreuse nouvelle, que ce matin, à dix heures ½ - mon fils chéri O: Auguste Danican, a rendu le dernier soupir entre les bras de sa tendre mere - je n'ai pas eu la Consolation de pouvoir embrasser cet être adoré auquel Dieu, avait accordé des qualités et une intelligence au dessus de son age -*

Il etait né le 12 Janvier 1812 à 8 ½ du matin Polygon Somers Town N. 11 et est ~~à l~~ décédé 5 ans, un mois ~~et~~ douze jours et deux heures, après - N. 48 Paddington Street - Mary le bone

Je fais le Voeu bien Sincere de Consacrer un moment, de chaque jour, à bénir et honorer la mémoire, de cette innocente Créature, en reconnaissance des plaisirs purs, que sa trop Courte existence, m'a fait éprouver.

Fleet Prison - fevrier 24 - 1817

Aug Danican

P. S.*

Si quelque chose est Capable de temperer ma ~~d~~ douleur, c'est l'idée que mon pauvre enfant, échappe à tous les maux et Angoisses, auxquels son infortuné pere, est en proie depuis 28 ans:

A Danican

Ex
Biblioth. Regia
Berolinensi.

Auguste Danican – 27th March 1816 —
Born March the 28th — 1764
56

Virgilius
Ecloga I.

Ex Biblioth. Regia Berolinensi.

Nos patriam fugimus

=

Deus nobis hæc otia fecit

=

Sæpe malum hoc nobis, si mens non læva fuisset
de cœlo tactas memini prædicere quercus;
Sæpe sinistra cava prædixit ab ilice cornix.

=

Libertas quæ sera tamen respexit inertem

=

fortunate senex, ergo tua rura manebunt

=

Fortunate senex, hic inter flumina nota
et fontes sacros, frigus captabis opacum

=

en unquam patrios longo post tempore fines

=

en quo discordia cives
Perduxit miseros:

=

majores que cadunt altis de montibus umbræ

Ecloga II.

Nec quid speraret habebat

=

nil nostri miserere, mori me denique coges

=

Felicitas principis, in populi salute quiescit

. . . . or Dunque confessa; che sei tu stesso, il fabro di tua sfortuna — Qui sibi nequam, cui bonus?
. . . . Precipitata così per la sola l'imaginaria rinfacciatami contradizzione emergono indegne di riflesso tutte le carte,
che l'accompagnavano, non solo come impertinenti per ogni modo all soggetto: ma eziandio come dipendenti
dal falso e criminoso di loro supposto . . . .
— e un Madornale Errore, d'egli &c

Virgilius ecloga II.

o formose puer nimium ne crede colori

=

invidit stultus amyntas.

=

trahit sua quemque voluptas.

=

quis enim modus adsit amori.

=

ah! corydon, corydon, quae te dementia cepit

Ecloga 3.

Novimus et qui te.

quid domini faciant, audent cum talia fures

=

ab jove principium.

=

et fugit ad salices, et se cupit ante videri

=

qui bavium non odit, amet tua carmina, maevi.

=

idem amor exitium pecori, pecorisque magistro

=

et eris mihi magnus appollo

=

pacatumque reget patriis virtutibus orbem

=

Virgilius Ecloga V. Montibus in nostris solus tibi certet amyntas
=
amavit nos quoque Daphnis
=
Sub pedibusque videt nubes et sidera Daphnis
=
Semper honos, nomenque tuum, laudesque manebunt.

Eclg. VII Saevus amor docuit natorum sanguine matrem
Commaculare manus.
=
Carmina vel coelo possunt deducere lunam
=

9. heu cadit in quemquam tantum scelus!
=
Mantua vae miserae nimium vicina Cremonae
=
insani feriant sine littora fluctus
=
omnia fert aetas, animum quoque
=

Emblemata Amatoria
or
Cupid's address to the Ladies
in four Languages
by Philip Ayres Esq
1716
Printed & sold by W. Likely at the Horse guards

Amor Mutuus
Virginibus natura parens inserit Amorem
in pueros, pueris mutuus ardor inest.

Virgilius
Georgicon
Liber I.

Labor omnia vincit
Improbus, et duris urgens in rebus egestas.

=

Sic omnia fatis
in pejus ruere

=

nam sæpe videmus
ipsius in vultu varios errare colores

=

et curvæ rigidum falces conflantur in ensem.

=

Sævit toto mars impius orbe

=

Liber II.

Nec vero terræ ferre omnes omnia possunt

=

o fortunatos nimium sua si bona norint
agricolas.

=

at secura quies et nescia fallere vita,

=

felix qui potuit rerum cognoscere causas

=

Interea pendent dulces circum oscula nati

=

Casta pudicitiam servat domus.

Ensl. amatoria

Quondam liber eram, nec trus ... fraudi
Langueba[t] teneris læsa cupidinibus
Ex toto aspectu domina, nunc vincior ultro
atque libens laqueis implicor instar avis

Virgilius Georgicon Liber III

tantus amor laudum, tantae est victoria curae

=

Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus

=

Magno nunc ore sonandum

=

nec tibi cura canum fuerit postrema

=

hae ante exitium primis dant signa diebus

=

Virgilius Liber IV.

In tenui labor, at tenuis non gloria, si quem
numina laeva sinunt, auditque vocatus appollo

=

nam saepe duobus
Regibus incessit magno discordia motu.

=

Magnisque vocant clamoribus hostem

ingentes animos angusto in pectore versant

=

si parva licet componere magnis

=

quis nobis extudit artem?
unde nova ingressus hominum experientia cepit

=

quae sint, quae fuerint, quae mox ventura trahantur

=

te veniente die, te decedente canebat

ignoscenda quidem scirent si ignoscere manes.

Ovid. Am. . . . quin pergis et omnem
Excuis, in primo limine, fando metum?
Scilicet omnis amans ut primum cernit amicam
pra quae timore stupet, pra quae stupore timet.

Virgilius
Georgicon
L. IV.

ah! miseram Eurydicen, anima fugiente vocabat

Embl. Amat. — Emb. 28

Nescit amor Magnis cedere Divitiis

Nobilium gazas amor atque insignia calcat
Nescit enim priscis cedere imaginibus
Nobilitas sub amore jacet, nam rustica Regi.
Regia rurali sæpe puella placet —

Grandezza e nobiltà stima Amor poco:
di pastorella un Rege, ò di Pastore
una Reina accendera nel core
Anche à stato inequale Amor da loco

Dum Canis os rodit, Socium quem diligit, odit

Le Monarque et l'amoureux
ne veulent point être deux:

Invidia Compagna d'Amore

L'Amante vuol godersi la sua Diva
Solo, e non vuol soffrir alcun rivale
Come il Cane per un osso schiva,
odia il Compagno e lui vuol male

alter habet fructus, dum tu miserande laboras
et bos absque lucro, sordida aratra trahis

Virgilius
Æneidos
L. I.

Tantæne animis Cœlestibus iræ?
=
Manet alta mente repostum
Judicium Paridis, Spretæque injuria formæ
=
Tantæ molis erat romanam Condere gentem
=
Hic Pietatis honos, sic nos in Sceptra reponis
=
O fortunati, quorum jam mœnia surgunt.
=
Sunt lacrymæ rerum, et mentem Mortalia tangunt
=
Feret hæc aliquam tibi fama salutem
=
Non ignara mali, miseris succurrere disco.
=
Nota tibi, et nostro doluisti sæpe dolore
=
Longumque bibebat amorem
=

Embl. Amat. 24.

Quid Cupis, id Cupio, quid Sperneris Sperno, tuumque
Velle, meum Velle est, nolle que nolle meum.
Te propter, Varios, ut Proteus induo Vultus
in que modum Chamæ(Crede)leontis ago

Come il Camaleonte è Variante
Conforme ~~dell~~ del objetto al Vario lume:
Così l'amante à Voglia del suo Nume
Si dee Cangiar, e obedir Costante

Virgilius Æneidos L. II.

Conticuere omnes, intenti que ora tenebant

=

infandum, regina, jubes renovare dolorem

=

sive dolo, seu jam troja sic fata ferebant

=

quisquid id est, timeo Danaos et dona ferentes

=

accipe nunc Danaum insidias, et crimine ab uno disce omnes.

=

Et quæ sibi quisque timebat

unius in miseri exitium conversa tulere.

=

una salus victis, nullam sperare salutem

=

hæc finis priami fatorum: hic exitus illum
sorte tulit, trojam incensam, et prolapsa videntem
Pergama, tot quondam populis, terris que superbum
regnatorem asiæ; jacet ingens littore truncus
avulsum que humeris caput, et sine nomine corpus

=

Sequitur que patrem non passibus æquis

=

Dolus an virtus quis in hoste requirat

=

Embl. Amat. 10 — amor cæcus

Cæce quid a recto declinas calle Cupido?
Audi quod ratio, quod que Minerva monet,
Cæcas es et cæcos pariter reddis amantes,
qui clausis oculis in sua fata ruunt.
Dissimulas frustra, quid enim celaverit ignem
Lumen ab indicio proditur usque suo.

Virgilius Aeneidos L. 3.

quid non Mortalia pectora Cogis
auri Sacra fames?

Da, Pater augurium, atque animis illabere nostris

Linquebant dulces animas, aut aegra trahebant
Corpora.

Vivo equidem, vitamque extrema per omnia duco

Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat

Si pereo, manibus hominum periisse juvabit

Embl. Am. Emb. 14.

Quo pergis eodem Vergo

Corpus ubi Domina est ibi Cor reperitur amantis,
et licet absit, eam Sperat, anhelat, amat.
instar Solisequi, quocumque ea pergit, eodem
dirigit ille oculos, cor, animumque Suum.

Comme le Girasol en tournant Suit la flâme
de l'Auguste flambeau, qui brille dans les Cieux
ainsi l'amant toujours Suit du Coeur et des yeux,
la Deesse qui Sert de Soleil à Son ame.

quid Sentiam, ostendere malim quam loqui — 15.

Transfixum Cor, amor, Clam testificatur amica,
nam Vox affectus, plus in amore Valet.
irrita Verba Volant et Sic falluntur amantes
Saepius ab reipsa rite probatur amor

Rather Deeds than Words
L'effetto piu ch'el detto — faire Sans dire

Cupidon n'aime pas les fleurs de l'Eloquence
l'effet dit beaucoup plus que les plus grands discours
aussy voit-on souvent muets les vrais amours,
C'est aimer que bien faire et garder le Silence

Virgilius æneidos L. 4.

nec Dulces natos, Veneris nec præmia Noris

=

Placito ne etiam pugnabis amori?

=

incipit effari, mediaque in voce resistit

=

infandum si fallere possit amorem

=

quis talia demens
abnuat, aut tecum malit contendere bello?

=

atque dolis risit cytherea repertis

=

ille dies primus leti, primusque malorum
causa fuit.

=

fama, malum, quo non aliud velocius ullum,
mobilitate viget, viresque acquirit eundo:
parva metu primo, mox sese attollit in auras,
ingrediturque solo, et caput inter nubila condit.

=

quis fallere possit amantem?

=

Nusquam tuta fides.

=

mens immota manet, lacrymæ volvuntur inanes

=

varium et mutabile semper
fœmina.

=

Exoriare aliquis nostris ex ossibus ultor

=

vixi et quem dederat cursum fortuna, peregi

=

quæsivit cælo lucem, ingemuitque reperta

—

Virgilius
æneidos
L. 5.

Furens quid fœmina possit.

=

Littus ama.....

altum alii teneant...

=

extremos pudeat rediisse.

Possunt quia posse videntur

=

Multi præterea, quos fama obscura recondit

=

gratior et pulchro veniens in corpore virtus

=

Si tanta, inquit, sunt præmia victis
et te lapsorum miseret, quæ munera Niso
Digna dabis.

=

Cede Deo.

=

hic victor cæstus artemque repono

=

fixamque refert delapsa sagittam

=

nec maximus omen
abnuit Æneas.

formâque ante omnes pulcher Iulus.

Delphinum similes, qui per maria humida nando
Carpathium, libycumque secant, luduntque per undas.

=

Virgilius Aeneidos. Lib. 5.

hic primum fortuna fidem mutata novavit

=

Deus ipse foles, animumque Ministrat

=

Si mereor, demitte, tuaque hic obrue dextrâ.

=

quo fata trahunt, retrahuntque sequamur

=

in regnis hoc ausa tuis.

=

nudus in ignotâ, Palinure, jacebis arenâ.

=

L. 6.

Inventaque flumina monstrat.

=

tu ne cede malis, sed contra audentior ito,

=

Primo avulso, non deficit alter

=

quo non praestantior alter

=

aeternumque tenet per secula nomen

=

Per sidera juro

Per Superos, et si qua fidis tellure sub ima est

=

si deus, si, nostrum: melioribus utere fatis.

=

ibat orans, divumque sibi poscebat honorem

=

Virgilius
Æneidos
L. 6.

Discite justitiam moniti et non temnere Divos.

=

Non, mihi si linguae centum sint, oraque centum
ferrea vox, omnes scelerum comprendere formas
omnia pœnarum percurrere nomina possim

=

quique sui memores alios fecere merendo.

=

et longa oblivia potant

=

et te tua fata docebo.

=

Vincet amor patriæ, laudumque immensa cupido.

=

Ne tanta animis assuescite bella
neu patriæ validas in viscera vertite vires.

=

unus qui nobis cunctando restituit rem

=

vivos ducent de marmore vultus

=

orabunt causas melius.

=

tu regere imperio populos, Romane, memento
hæ tibi erunt artes, pacisque imponere morem,
parcere subjectis et debellare superbos.

=

Sed nox atra caput tristi circumvolat umbra

=

Virgilius
Aeneidos
L. 6

heu pietas! heu prisca fides! invictaque bello
dextera! non illi quisquam se impune tulisset
obvius armato.

═══

heu miserande puer! si qua fata aspera rumpas
tu Marcellus eris.

═══

L.

accipe, daque fidem: sunt nobis fortia bello
pectora, sunt animi, et rebus spectata juventus.

═══

tum mihi prima genas vestibat flore juventa

═══

Salve, vera jovis proles, decus addite divis.

═══

aurea quae perhibent illo sub rege fuerunt
saecula: sic placidâ populos in pace regebat,
deterior

═══

ille repente
accepit solitam flammam, notusque medullas
intravit calor, et labefacta per ossa cucurrit

═══

Sensit laeta dolis, et formae conscia conjux

═══

abrupto prelando.
viribus indubitare tuis ....

Virgilius Æneidos L. 9.

Si quis in adversum rapiat casusve, deusve
te superesse velim: tua vita dignior ætas.

Meriti tanti non immemor unquam

Me, me (adsum qui feci) in me convertite ferrum
o rutuli.

tantum infelicem nimium dilexit amicum

ac subitus miseræ calor ossa reliquit

sic itur ad astra

10 Rex Jupiter omnibus idem

nunc conjugis esto
quisque suæ, tectique memor...

audentes fortuna juvat.

nescia mens hominum fati, sortisque futuræ,
nec servare modum rebus sublata secundis.

nam cætera Turnus
victor habet:

non hæc, ô Palla, dederas promissa parenti.

Ergo concilium magnum, primosque suorum
imperio accitos, alta intra limina cogit.

Virgilius Æneidos L. 11.

Bellum importunum, cives, cum gente Deorum
invictisque viris gerimus, quos nulla fatigant
prælia, nec victi possunt absistere ferro.

=

genus huic materna superbum
nobilitas dabat, incertum de patre ferebat.

=

ô! si solitæ quidquam virtutis adesset.

=

Multa dies variique labor mutabilis ævi
rettulit in melius: multos alterna revisens
lusit, et in solido rursus fortuna locavit.

=

Respice res bello varias,

=

Non lacrymis hoc tempus, ait Saturnia Juno,
accelera, et fratrem, si quis modus, eripe morti.

=

L. 12.

Sors et virtus miscentur in unum

=

de vita et sanguine certant

=

ventum ad supremum est

=

iratum tantos volvis sub pectore fluctus

=

Sermonem ausonii patrium moresque tenebunt.
utque est nomen erit.

=

nec gens ulla tuos æque celebrabit honores

Virg. Æneid os L. 12.

Jam jam linquo acies. ne me terrete timentem
obscenæ volucres: alarum verbera nosco,
letalemque sonum. nec fallunt jussa superba
magnanimi Jovis. hæc pro virginitate reponit?
quo vitam dedit æternam!

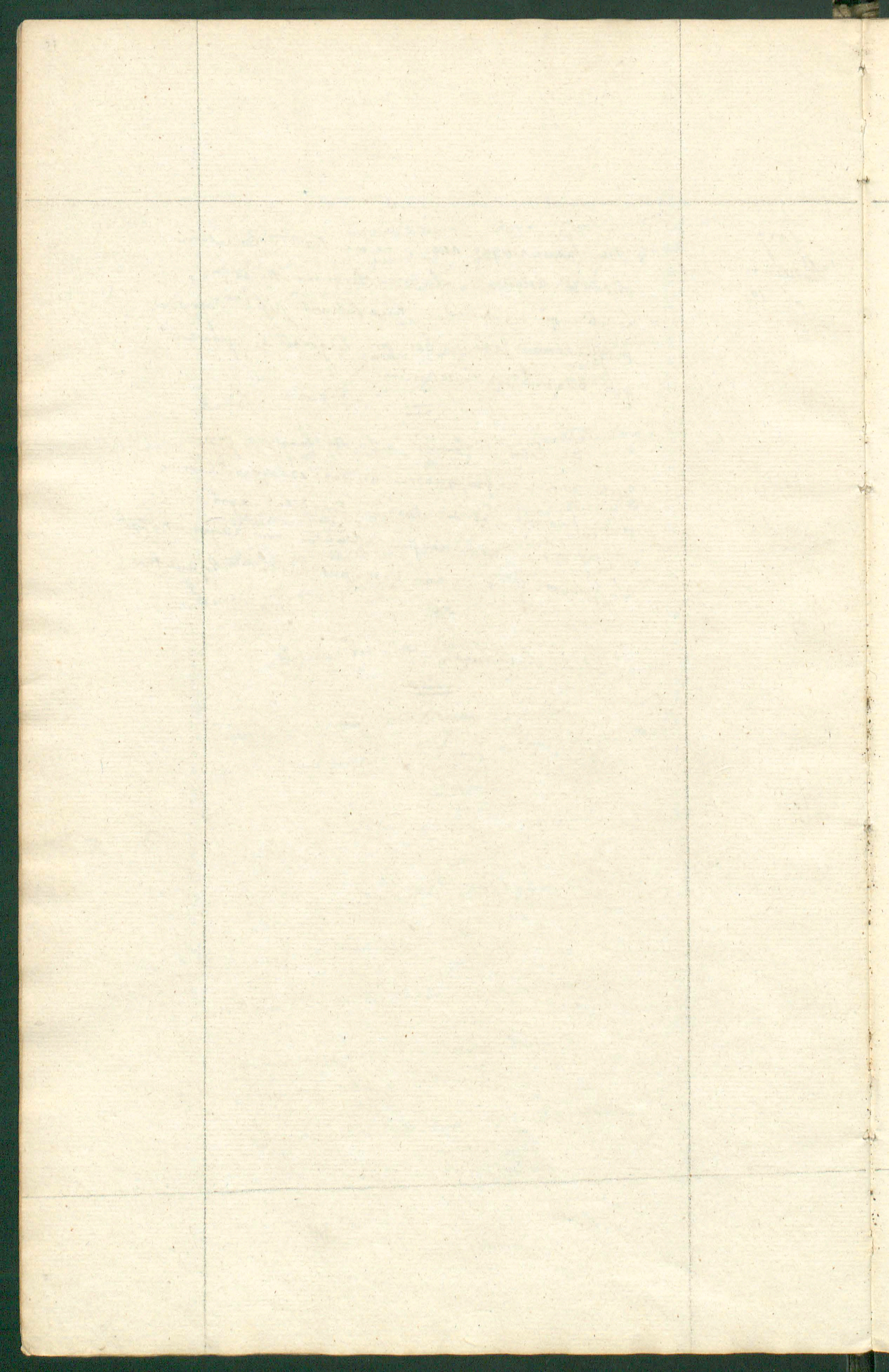
=

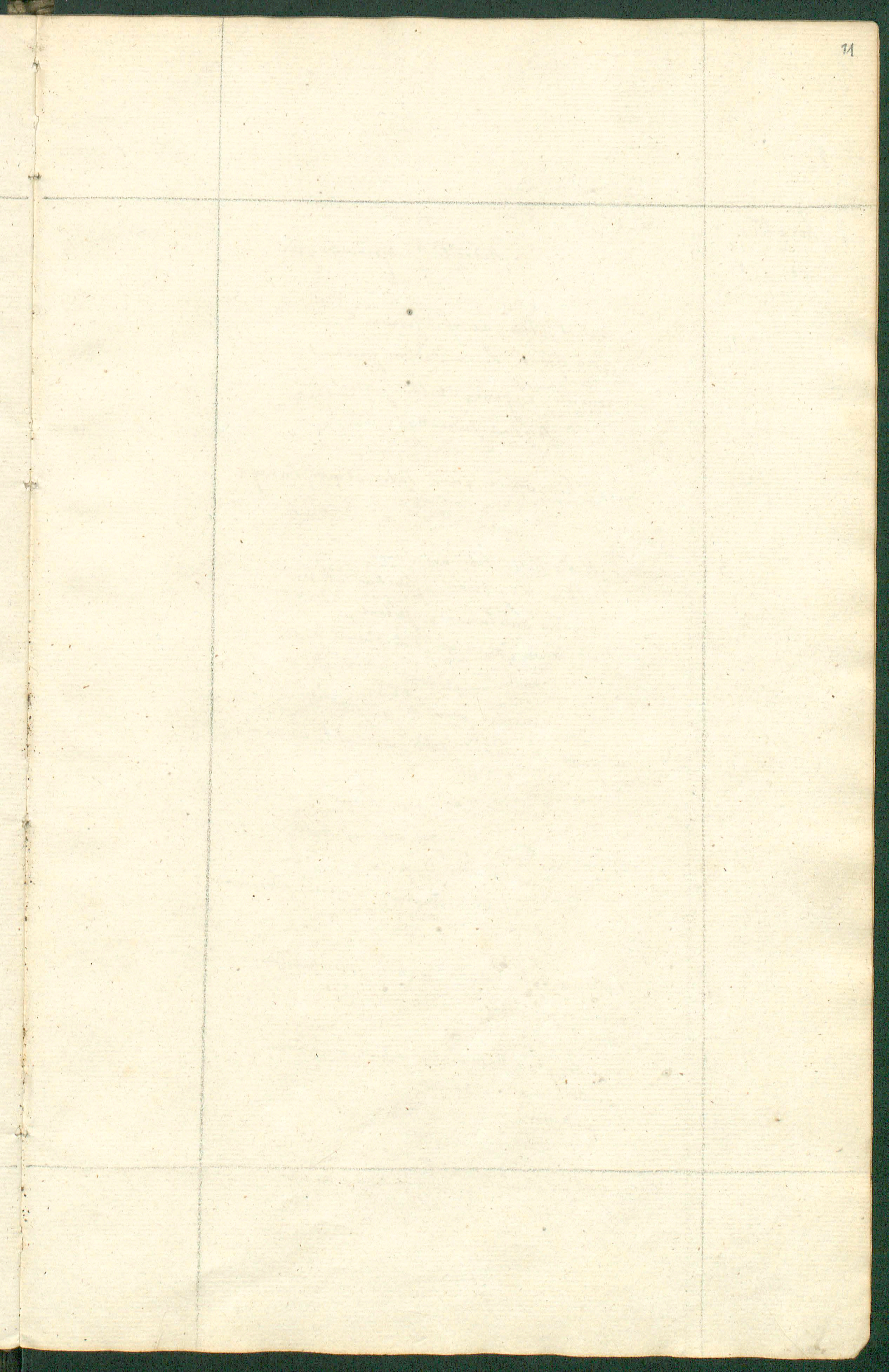
ac velut in somnis, oculos ubi languida pressit
nocte quies, nequicquam avidos extendere cursus
velle videmur, et in mediis conatibus ægri
succidimus: non lingua valet, non corpore notæ
sufficiunt vires: nec vox aut verba sequuntur.

=

utere sorte tua.

=

L. I.

Q. horatius.

ode I

Indocilis pauperiem pati.

2. audiet, cives acuisse ferrum,
quo graves Persae melius perirent:
audiet pugnas, vitio parentum
rara juventus

hic ames dici Pater atque Princeps

3. Navis quae tibi creditum
debes Virgilium, finibus atticis
reddas incolumem, precor,
et serves animae dimidium meae

audax omnia perpeti
gens humana ruit per vetitum nefas:

nil mortalibus arduum est:
caelum ipsum petimus stultitia, neque
per nostrum patimur scelus
iracunda Jovem ponere fulmina.

4. Pallida Mors aequo pulsat pede pauperum tabernas
regumque turres.

5. qui semper vacuam, semper amabilem
sperat, nescius aurae
fallacis.

L. 1

Horatius
odé 9. Permitte divis cætera....

=

quid sit futurum cras, fuge quærere

=

15. mala ducis avi domum
quam multo repetet Græcia milite
conjurata tuas rumpere nuptias
et regnum Priami vetus.

=

16. o matre pulchrâ filia pulchrior

=

22. Dulce ridentem Lalagen amabo
Dulce loquentem

=

Tandem desine matrem
Tempestiva sequi viro

=

24 ... Cui pudor et justitiæ soror
incorrupta fides, nudaque veritas,
quando ullum invenient parem?

=

Durum, sed levius fit patientiâ
quicquid corrigere est nefas.

=

29. quæ tibi virginum
sponso necato barbara serviet?

=

30. et parum comis sine te juventas

=

L. 2

Horatius.

ode 1. quæ caret ora cruore nostro?

=

2. Vivet extento Proculeius ævo,
notus in fratres animi paterni:
illum aget penna metuente solvi
fama superstes.

=

3. Æquam memento rebus in arduis
servare mentem.

=

omnes eodem cogimur

=

4. Brachia et vultum teretesque suras
integer laudo: fuge suspicari,
cujus octavum trepidavit ætas
claudere lustrum

=

5. Tolle cupidinem
immitis uvæ……

=

13. quid quisque vitet, numquam homini satis
cautum est in horas.

=

14. Linquenda tellus, et domus et placens
uxor

=

15. Privatus illis census erat brevis
commune magnum

=

Patriæ quis exul
16. se quoque fugit

L. 2

horatius

ode 16. ... nihil est ab omni
parte beatum

=

et malignum
spernere vulgus.

=

hic levare functum
18 pauperem laboribus
vocatus atque non vocatus audit.

=

19. recenti mens trepidat metu.

=

invidiaque major
urbes relinquam.

=

L. 3. Lib. 3

Ode 1. omne capax movet urna nomen

=

Post equitem sedet atra Cura.

=

3 Justum et tenacem propositi virum
non civium ardor, prava jubentium,
non vultus instantis tyranni
mente quatit solida: neque auster
Dux inquieti turbidus adriæ,
nec fulminantis magna jovis manus.
si fractus illabatur orbis
impavidum ferient ruinæ.

=

L. 3.

Horatius ode 3. Nostris quae Ductore Seditionibus bellum resedit.

=

4. visam Britannos hospitibus feros,

=

nec scire fas est omnia
il est impossible à l'homme de tout savoir

=

nec imbellem feroces
Progenerant aquilae Columbam
l'aigle n'engendre point de colombes timides
le sang d'alcide a du produire des alcides

=

5. Lucem, redde tuae, dux bone, patriae

=

gratior it Dies
et Soles melius nitent.

=

6 Diis te Minorem quod geris, Imperas.
tu ne regnes que parceque tu reconnois des Dieux au dessus de toi

=

Damnosa quid non imminuit dies?
qu'est ce que le tems n'altere point

=

mox Daturos
progeniem vitiosiorem

=

Cette ode pourroit être traduite de manière à être le récit exact des mœurs actuelles de Paris.

L. 3.

Horatius od. 7. Et te sæpe vocante

duram, difficilis mane.

=

Doctæ sermones utriusque linguæ.

Connoissant parfaitement les délicatesses des deux langues

=

10. Ingratam Veneri pone superbiam:

quittez cette fierté qui prouve votre ingratitude envers Venus.

=

16. Magnas inter opes inops.

Pauvre au milieu des Richesses

—

Multa petentibus

desunt multa: bene est cui deus obtulit

Parcâ, quod satis est, manu

=

17. dum potes, aridum

Compone lignum.

faites serrer du bois pendant qu'il est sec

=

21. Narratur et prisci Catonis

Sæpe mero caluisse virtus.

La vertu du vieux Caton a été souvent excitée par le vin.

24. Virtutem incolumem odimus

sublatam ex oculis quærimus invidi.

—

L. 3.

Horatius ode 30.

Non omnis moriar

=

Lib. 4. od. 3. — Quod spiro et placeo, si placeo, tuum est

=

4. — nec scire fas est omnia

=

nec imbellem feroces

Progenerant aquilae columbam

=

ut cumque defecere mores

dedecorant bene nata culpae

=

Paulum sepultae distat inertiae

Celata virtus:

la valeur dont on ne parle point, n'a presque aucun avantage sur la lacheté obscure et ignorée

=

L. 5. ode 4. — Licet superbus ambules pecuniâ

fortuna non mutat genus.

=

6. — Quid immerentes hospites vexas, canis, ignavus adversum lupos.

Pourquoi cours tu sur les étrangers qui ne t. font aucun mal, chien qui est si lache contre les loups.

=

an, si quis atro dente me petiverit

inultus ut flebo puer

si quelqu'un me donne des coups de sa dent empoisonnée pleurerai-je comme un enfant qui ne peut pas se venger

—

L. 5

horatius ode 13

rapiamus, amici

occasionem de Die.

amis, profitons d'une si belle occasion, avant que le jour nous la ravisse

Ille omne Malum vinum Cantuque levato

L. 1.

Horatius
Sat. 1.

Inde fit ut raro qui se vixisse beatum
dicat.

=

Verbum non amplius addam

=

2. Laudatur ab his, culpatur ab illis

=

hic, vix credere posses
quam sibi non sit amicus.

=

Dum vitant stulti vitia, in contraria currunt

=

Pastillos rufillus olet, Gorgonius hircum

=

3. Quid faciam, si furtum fecerit? aut si
prodiderit commissa fide, sponsumque negarit?

=

Sensus moresque repugnant.

=

5. ô qui complexus, et gaudia quanta fuerunt!
nil ego contulerim jucundo sanus amico.

=

Sat. VI. L. 1. invidia accrevit, privato quae minor esset.

=

audit continuò: quis homo hic est? quo patre natus?

=

Magnum hoc ego Duco,
quod placui tibi qui turpi secernis honestum

=

sed vitâ et pectore puro.

=

si vivo et carus amicis:

=

haec est

vita solutorum miserâ ambitione gravique.

=

Per magnos, Brute, deos te

L. 2. oro qui reges consueris tollere, cur non
hunc regem jugulas.

=

et locus unicuique suus.

=

Domus hâc nec purior ulla est

=

sic me servavit appollo.

=

Sat. 9. — et sermone opus est modo tristi: saepe jocoso

×

=

ferentem capiti multâ cum laude coronam

=

saepe stylum vertas, iterum quae digna legi sint.

=

L. 2.

Sat. 1. quot Capitum vivunt, totidem studiorum
millia.

=

ut, quo quisque valet, suspectos terreat, utque
imperet hoc natura potens, sic collige mecum

—

Non in caro nidore voluptas
2 summa, sed in te ipsa est.

—

quocirca vivite fortes,
fortiaque adversis opponite pectora rebus

—

omnis enim res
virtus, fama, decus, divina humanaque pulchris
3. divitiis parent, quas qui construxerit ille
clarus erit, fortis, justus, sapiens etiam, et rex
et quicquid volet.

—

4. o major tandem parcas insane minori

=

Nequaquam satis in re unâ consumere curam

=

VI. vive memor quam sis aevi brevis.

—

VII. Jam vino quaerens, jam somno fallere vitam

=

ut semper gaudes illudere rebus
humanis?

Pejor serpentibus afris.

=

Epist.

L. 1 Non eadem est aetas, non mens.

=

quid verum atque decens curo et rogo, et omnis in hoc sum

=

est quadam prodire tenus, si non datur ultra

=

nemo adeo ferus est ut non mitescere possit.

=

2. Quod satis est, cui contigit, hic nihil amplius optet.

=

3 Sperne voluptates, nocet empta dolore voluptas

=

quo te caelestis sapientia duceret, ires.

=

V Fecundi calices quem non fecere disertum?

=

VII Metiri se quemque suo modulo ac pede, verum est.

=

VIII ut tu fortunam, sic nos, te Celse feremus

=

XIV vade, vale; ne titubes, mandataque frangas

=

Cui placet alterius, sua nimirum est odio sors

=

quam scit uterque, libens, censebo, exerceat artem

=

XVI
nempe
vir bonus et prudens dici delector ego ac tu

=

vir bonus est quis?
qui consulta patrum, qui leges juraque servat....

=

Mors ultima linea rerum est.

=

L. 1.

Ep. XVII.

aut virtus nomen inane est
aut decus et pretium recte petit experiens vir.

=

L. 2.
Ep. 2.

Vivere si recte nescis, decede peritis.
Lusisti satis, edisti satis atque bibisti
tempus abire tibi est: —

=

De Arte Poetica

Sed nunc non erat his locus....

=

Decipimur specie recti.

=

in vitium ducit culpae fuga si caret arte

=

ut jam nunc dicat, jam nunc debentia dici

=

ego cur acquirere pauca

si possum, invideor

=

debemur morti nos, nostraque

=

Mortalia facta peribunt

=

et adhuc sub judice lis est

=

Cur nescire, pudens prave, quam discere malo

=

si vis me flere, dolendum est

primum ipsi tibi.

=

Difficile est proprie communia dicere

=

Parturient montes, nascetur ridiculus mus

=

nec gemino bellum trojanum orditur ab ovo

Tu quid ego et populus mecum desideret, audi

=

Mutatur in horas

=

inservit honori

=

Commisisse cavet quod mox mutare laboret

=

res omnes timidè gelidèque ministrat

=

ut redeat miseris, abeat fortuna superbis

=

Verbaque provisam rem non invita sequentur

=

omne tulit punctum qui miscuit utile dulci,

=

et idem

Indignor quandoque bonus dormitat Homerus

=

verum opere in longo fas est obrepere somnum

=

haec placuit semel, haec decies repetita placebit

=

Tu nihil invitâ dices facies ve Minervâ

=

nescit vox missa reverti

=

Quin sine rivali teque et tua solus amares?

Mutanda notabile

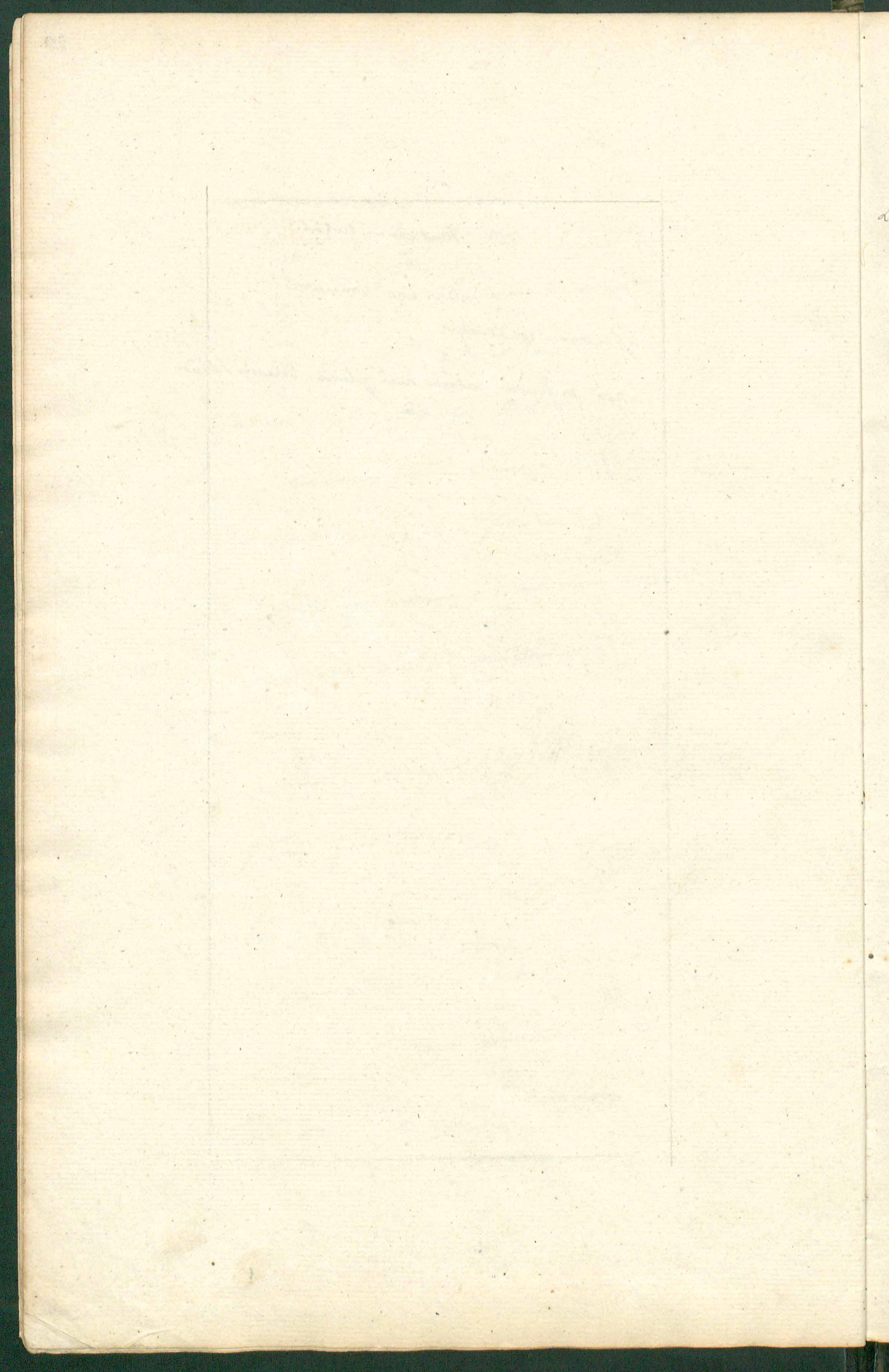
=

Cur ego amicum

offendam in nugis =

Non missura Cutem nisi plena Cruoris hirudo

=

Ovidius
=
Liber in ibim
=

Nec quemquam nostri nisi nos, læsere libelli:
artificis periit cum caput arte sua.
=
Cogit inassuetas sumere tela manus
=
naufragii tabulas pugnat habere mei
=
Nititur ut profugæ desint alimenta senectæ.
heu quanto nostris dignior ipse malis
=
Evenient, dedit ipse mihi modo signa futuri
Phœbus, et à læva maesta volavit avis.
=
Et pede, quo debent acria bella geri.
=

ovid
amor.
L. 1.
Eleg. 2.

Cedamus, leve fit, quod bene fertur, onus 10.

=

3. aut amet, aut faciat Cur ego semper amem 2

=

qui pura norit amare fide. 6.

=

et non Cesuri nisi dis sine Crimine mores: 13.
nuda que Simplicitas, purpureus que pudor.

=

non mihi mille placent, non sum desultor amoris
tu mihi si qua fides, Cura perennis eris.

=

tecum, quos dederint annos mihi fila sororum
vivere Contingat: te que dolente mori.

=

4. vix a te videor posse tenere manus. 10.

=

quae tu reddideris, ego primus pocula sumam 31.
et qua tu biberis, hac ego parte bibam

=

nec sinus admittat digitos, habiles ve papillae 37.
oscula praecipue nulla dedisse velis.

=

Convitium nobis res que locus que dabunt.

=

Proveniant medii sic mihi saepe dies

L. 1.

El. VI. Hei mihi quam longe spem tulit aura meam! 52.

=

Non te formosae decuit servare puellae
Limina. Sollicito carcere dignus eras.

=

VII. Sic formosa fuit: talem Schoeneida dicam
Menalios arcu sollicitasse feras.

=

aptius impressis erat os livere labellis, 41.
et collum blandi dentis habere notam

=

Cum voluit, toto glomerantur nubila caelo, 10.
VIII. Cum voluit, puro fulget in orbe dies.

=

nec satis effectus unus et alter habent.

=

Qui dabit, ille tibi magno sit major Homero.
Crede mihi, res est ingeniosa dare.

=

Surda sit oranti tua janua: laxa ferenti.
audiat exclusi verba receptus amans.

=

Saepe simultates ira morata facit.

=

quin etiam discant oculi lacrymare coacti.

=

Impia sub dulci melle venena latent.

=

L. 1.

Eleg. IX. turpe senex miles, turpe senilis amor.

=

qui non vult fieri desidiosus, amet.

=

X. non decet imbelles æra merere deos.

=

Turpe reos empta miseros defendere lingua
quod faciat magnas turpe tribunal opes

=

omnia conductor solvit, mercede soluta
non manet officio debitor ille tuo.

=

Carpite de plenis pendentes vitibus uvas.

=

Scindentur vestes, gemmæ frangentur et aurum
Carmina quam tribuent, fama perennis erit.

=

quod nego poscenti, desine velle, dabo.

=

XI. ex tacito vultu, scire futura licet.

=

hoc habeat scriptum tota tabella, veni.

=

XII. Convivalem puras non habuisse manus.

=

XIV. formosæ periere comæ: quas vellet apollo
quas vellet capiti, Bacchus inesse suo.

=

L. 1.

El. XIV Collige cum vultu mentem, reparabile damnum est.

=

XV. Mortale est quod queris opus; mihi fama perennis
queritur: in toto semper ut orbe canar.

=

Vilia miretur vulgus. mihi flavus appollo
Pocula Castaliæ plena ministret aquæ.

=

Pascitur in vivis livor, post fata quiescit
Cum suus ex merito quemque tuetur honos

=

L. 2.

El 1 in que suos fontes versa recurrit aqua

=

2 quem metuit, quisque perisse cupit.

=

et castum multis quod placet, esse putet.

=

quis minor est autem, quam tacuisse, labor

=

hoc illi garrula lingua dedit.

=

nocuit mala lingua duobus.

=

viderit ipse licet. credet tamen ipse neganti
Damnabitque oculos; et sibi verba dabit.

=

aspiciat dominæ lacrymas: plorabit et ipse

=

querimus ut tuto per te possimus amare
quid precibus nostris mollius esse potest.

=

L. 2

Eleg. III.

Vulnera quae fecit, debuit ipsa pati.

=

non caret effectu quod voluere duo

=

IV. Centum sunt causae cur ego semper amem

=

Molet raras dotata per artes.

=

placita est simplicitate sua

=

haec quia dulce canit, flectitque facillima vocem
oscula cantanti rapta dedisse velim.

=

Tam doctas quis non possit amare manus?

=

illi hypolitum pone, Priapus erit

=

non est culta: subit quid cultae accedere possit.
ornata est: dotes exhibet ipsa suas

=

omnibus historiis se meus aptat amor.

=

me nova sollicitat, me tangit serior aetas
haec melior specie corporis, illa sapit.

=

V. Vota mori mea sunt, cum te peccasse recordor

=

felix qui quod amat defendere fortiter audet. VIII.
cui sua, non facit, dicere amica potest.

=

L. 2.

Eleg.

Ferreus est, nimiumque suo favet ille Dolori
Cui petitur victa palma Cruenta rea.

=

nec in digitis littera nulla fuit.

=

Improba tum vero jungentes oscula vidi:
illa mihi Lingua nexa fuisse liquet.

=

at numquam Casu pulchrior illa fuit.

=

haec tibi sunt mecum, mihi sunt Communia tecum:
in bona Cur quisquam tertius ista venit

=

Spectabat terram, terram spectare decebat
maesta erat in vultu, maesta decenter erat

=

VI. optima prima fere manibus rapiuntur avaris
Implentur numeris deteriora suis.

=

Tristia phylacidae thersites funera vidit:
Jamque Cinis, vivis fratribus, hector erat.

=

Clamavit Moriens Lingua, Corinna vale.

=

VII. aequo animo poenam qui meruere, ferunt.

=

VIII. quod decuit reges, Cur mihi turpe putem

=

L. 2

Eleg. IX.

quid me, qui miles numquam tua signa reliqui
Lædis? et in Castris vulneror ipse tuis?

=

Cur tua fax urit, figit tuus arcus amicos?
gloria pugnantes vincere major erat

=

quid juvat in nudis hamata retondere tela
ossibus? ossa mihi nuda reliquit amor.

=

Tot sine amore viri: tot sunt sine amore puellæ
hinc tibi cum magnâ laude triumphus eat.

=

Stulte quid est somnus? gelidæ nisi mortis imago?
Longa quiescendi tempora fata dabunt.

=

et modo blanditias dicat, modo jurgia nectat:
sæpe fruar dominâ, sæpe repulsus eam.

=

ambobus populis sic venerandus eris.

=

X.

Pulchrior hac illa est: hæc est quoque pulchrior illa.
Et magis hæc nobis, et magis illa placet.

=

hostibus eveniat vita severa meis,

=

si satis una potest, si minus una, duæ.

=

Felix quem Veneris certamina mutua perdunt
Di faciant ~~leti~~ leti causa sit ista mei

=

L. 2.

Eleg.

Conveniens vitae mors fuit ista suae

=

XI. Pro reditu victima vota cadet.

=

Pro mensa tumulus quilibet esse potest

=

XIV. Quae prima instituit teneros avellere fetus
Militia fuerat digna perire sua.

=

Si mos antiquis placuisset matribus idem
gens hominum vitio deperitura fuit

=

Saepe suos utero quae necat ipsa perit

=

XV. illa datam tecum sentiat ipsa fidem

=

XVI. Verba puellarum foliis leviora caducis:

=

XVII aptari magnis inferiora licet

=

nec nisi tu, nostris cantabitur illa libellis.
ingenio causas tu dabis una meo.

=

XVIII. resque domi gestas, et mea bella cano.

=

hei mihi praeceptis torqueor ipse meis.

=

XIX quod licet ingratum est: quod non licet acrius urit
ferreus est, si quis quod sinit alter amat

=

L. 2

Eleg. nil ego, quod nullo tempore laedat, amo.

=

quas mihi blanditias, quam dulcia verba parabat!
oscula (di magni) qualia quotque dabat.

=

L. 3.

Eleg. 1 Materiâ premis ingenium.

=

Tu labor aeternus, quod petit illa breve est

=

2. Cui tamen ipsa faves, vincat ut ille precor

=

Tu cursum spectas, ego te, spectemus uterque
quod juvat: atque oculos pascat uterque suos.

=

Jungamus dominae quisque favore suae

=

Ille tenet palmam: palma petenda mihi est

=

III. Pes erat exiguus: pedis est aptissima forma.
Longa, decensque fuit: longa decensque manet.
argutos habuit: radiant ut sidus ocelli,
Per quos mentita est perfida saepe mihi.

—

et nimium solas omnia posse jubet.

=

... ...

L. 3.

Eleg.

Jupiter igne suo lucos iaculatur et arces
missaque perjuras tela ferire vetat

=

Di quoque habent oculos, di quoque pectus habent.

=

IV

Si qua metu dempto casta est, ea denique casta est
quae, quia non liceat non facit, illa facit

=

Desine, crede mihi, vitia irritare vetando:
obsequio vinces aptius ipse tuo.

=

Centum fronte oculos, centum cervice gerebat
argus, et hos unus saepe fefellit amor.

=

Penelope mansit, quamvis custode careret
inter tot juvenes intemerata procos.

=

Iuvat inconcessa voluptas.
Sola placet, timeo, dicere si qua potest

=

rusticus est nimium, quem laedit adultera conjux
et notos mores non satis urbis habet.
in qua Martigenae non sunt sine crimine nati
Romulus Iliades, Iliadesque remus.

=

Ut cole quos dederit, multos dabit uxor amicos.
gratia sic minimo magna labore venit

=

V.I.

Prodigiosa loquor veterum mendacia vatum.
nec tulit haec nec fert, nec feret ulla dies.

=

L. 3

Eleg.

Ille habet et silices, et vivum in pectore ferrum
qui tenero lacrymas lentus in ore videt
=
Jactasse indigno nomina tanta pudet.
=
Me memini numeros sustinuisse novem
=
Hunc pudor accessit: facti pudor ipse notabat
ille fuit vitii causa secunda mei.
=
Signa movere fuit certe divosque, virosque
=
quid juvat ad surdas si cantet phemius aures,
=
Jupiter admonitus nihil esse potentius auro
Corruptae pretium virginis ipse fuit.
=
Curia pauperibus clausa est, dat census honores
inde gravis judex inde severus eques
=
IX. Diffugiunt avidos carmina sola rogos.
=
Si tamen a nobis aliquid, nisi nomen et umbra
restat; in elysia valle tibullus erit
=
X. Hinc pudor, ex illâ parte trahebat amor.
=
omnia, quâ tulerat sedes, messis erant
=
Hac solet ad dominas munera ferre deos
=

L. 3

Eleg. XI.

Sæpe tulit lassis succus amarus opem

=

Desine blanditias et verba potentia quondam
Perdere, non ego sum stultus ut ante fui

=

Luctantur, pectusque leve in contraria tendunt,
hac amor, hac odium: sed puto vincet amor
odero si potero. si non, invitus amabo
nec juga taurus amat; quæ tamen odit habet.
nequitiam fugio: fugientem forma reducit
aversor morum crimina, corpus amo.
Sic ego nec sine te, nec tecum vivere possum
et videor voti nescius esse mei.
aut formosa fores minus, aut minus improba vellem
non facit ad mores tam bona forma malos
facta movent odium, facies exorat amorem
me miserum, vitiis plus valet illa suis.

=

Perque tuos oculos qui rapuere meos.

=

XII Ingenium movit sola Corinna meum

=

XIII. non peccat, quæcumque potest peccasse negare
sola que famosam culpa professa facit

=

quis furor est quæ nocte latent, sub luce fateri?
et quæ clam facias, facta referre palam

=

quæ bene visa mihi fuerint, bene visa negato
concedent verbis lumina nostra tuis

De Ponto.

L. 1.
Epist. 1.
jpsa Movent animos Superorum numina nostros,
Turpe nec est tali Credulitate Capi
=
est que pati pœnam, quam meruisse minus
=
Pœna potest demi, Culpa perennis erit
=
II. non omnes fabios abstulit una dies
=
Sine Carent Lacrymæ; nisi Cum stupor obstitit illis
et similis morti pectora torpor habet
=
Sic inconsumptum Tityi semperque renascens
Non perit, ut possit sæpe perire, jecur,
=
aut ubi decipior melioris imagine somni,
aspicio patriæ tecta relicta meæ.
=
III. Magna tenent illud numen molimina rerum:
hæc est Cœlesti pectore Cura Minor
=
jlle ego sum qui te colui: quem festa solebat
inter Convivas mensa videre tuos.
=
Confugit hæc ad vos, vestras amplectitur aras
jure venit Cultos ad sibi quisque deos.
=
IV. Tempore ducitur longo fortasse Cicatrix:
horrent admotas vulnera cruda manus,
non est in medico semper, relevetur ut æger
interdum doctâ plus valet arte malum
=

De Ponto
L. I.
Ep. IV.

Afferat ipse licet sacras epidaurius herbas,
Sanabit nullâ vulnera cordis ope.

=

Nescio qua natale solum dulcedine cunctos
Ducit, et immemores non sinit esse sui.

=

Nec loquor hæc, quia sit major prudentia nobis,
Sed sim quam medico notior ipse mihi

=

V. Nec juveni lusus qui placuere, juvant.

=

Nec si me subito videas, agnoscere possis:
ætatis facta est tanta ruina meæ.

=

VI. quid potius faciam? non sum qui segnia ducam
otia: mors nobis tempus habetur iners

=

VII. hac quoque fortunam sensi quod amicus abesses,
qui mihi præsidium grande futurus eras:
Tecum tunc aberant ægræ solatia mentis,
Magnaque pars animi consiliique mihi

=

Nec breve, nec tutum, peccati quæ sit origo
scribere, tractari vulnera nostra timent.

=

omnis an in magnos culpa deos, scelus est.

=

hæc dea (spes) cum fugerent sceleratas numina terras,
in dîs invisa sola remansit humo.

De Ponto.
L. 1. Ep. VII.

Spes facit, ut vivat victus quoque Compede fossor
Libera que a ferro Crura futura putet.
hæc facit, ut videat cum terras undique nullas,
Naufragus in mediis brachia jactet aquis.
Sæpe aliquem solers medicorum Cura reliquit,
nec Spes huic venâ deficiente, Cadit.
Carcere dicuntur clausi sperare salutem
atque aliquis pendens in Cruce, vota facit.
hæc Dea quam multos laqueo sua Colla ligantes
non est proposita passa perire nece!
me quoque Conantem gladio finire Dolorem
arcuit, Injecta Continuitque manu.
quidque facis? Lacrymis opus est non sanguine, dixit,
sæpe per has flecti Principis ira solet.
\+ quamvis est igitur meritis indebita nostris
magna tamen spes est in bonitate dei.

=

VIII. Di procul a Cunctis qui te venerantur amantque
hujus notitiam gentis abesse velint.

=

Me miserum, si tu verbis offenderis istis
nosque negas ullâ parte fuisse tuos.

=

quis se Cæsaribus notus non fingit amicum?
da veniam fasso: tu mihi Cæsar eras.

=

is me nec Comitem nec dedignatus amicum

=

stultitiam dici Crimina passa mea.

=

De Ponto
L. 1.
Ep. VIII. Nec tamen officium sensit Domus altera Nostrum:
hic, illic Vestro sub lare semper eram
=
.IX. Neve roga quid agam: si prosequar omnia flebis
summa satis nostri si tibi nota mali
=
Sunt ibi si vivunt, nostra quoque consita quaedam
sed non et nostrâ poma legenda manu
=
X Haesit in amplexu, consolatusque jacentem
Cumque meis lacrymis miscuit usque suas
=
XI. Mittere rem si quis qui caret ipse, potest.
=
is quoque, qui gracili cibus est in corpore somnus
non alit officio corpus inane suo.
=
Sed vigilo, vigilantque mei sine fine dolores
quorum materiam dat locus ipse mihi
Vix igitur possis visos agnoscere vultus
quo que ierit, quaeras, qui fuit ante, color.
=
Sic tamen haec tentas, si non nocitura putabis.
ignoscas, timeo naufragus omne fretum
=

De Ponto
L. 2.

Ep. 1 hac ego lætitia si vetet ipse, fruar.

=

II qui rapitur fatis, quid præter fata requirit?
Sæpe creat molles aspera spina rosas.

=

qui rapitur spumante salo, sua brachia cautes
Porrigit et spinas duraque saxa capit.

III Nec sinis ingenium nobilitate premi

=

Vulgus amicitias utilitate probat

=

Cura quid expediat prior est, quam quid sit honestum
Et cum fortuna statque caditque fides
nec facile invenias multis e millibus unum
virtutem pretium qui putet esse sui

=

ipse decor, recti facti si præmia desint
non movet et gratis pœnitet esse probum.
nil nisi quod prodest, carum est.

=

Diligitur nemo, nisi cui fortuna secunda est
quæ simul intonuit, proxima quæque fugat.

=

quorum tu princeps: neque enim comes esse, sed auctor
nec petere exemplum, sed dare dignus eras

=

turpe putas abigi, quia sit miserandus, amicum;
quodque sit infelix, desinere esse tuum.
Tu quoque magnorum laudes admitte virorum

=

L. 2.
De Ponto
Ep.

quodque tibi in Cunis oscula prima dedi.

=

Te tamen ante omnes ita sum Complexus, ut unus
qualibet in Casu gratia nostra fores.

=

gutta per attonitas ibat oborta genas

=

IV. Non ita di mihi sunt tristes, ut credere possim
fas quoque putem jam te non meminisse mei.

=

ante meos oculos praesto est tua semper imago,
et videor vultus mente videre tuos.

=

Saepe fuit brevior, quam mea verba dies.

=

Constantique fide veterem tutare sodalem,
qua licet, et quantum non onerosus ero

=

V. Et e rivo flumina magna facis

=

Materiae gravi sufficit ingenium

=

nos superos juxes more solere loqui

=

VI. Et si non liceat scribere, mutus ero.

=

Brachia da lasso potius prendenda natanti
nec pigeat mento supposuisse manum

=

L. 2
de Ponto
Ep. VII.

Sed me timor ipse malorum
Sæpe supervacuos cogit habere metus
=
Tranquillas etiam naufragus horret aquas
=
Sæpe canem longe visum fugit agna, lupumque
Credit, et ipsa suam nescia vitat opem
=
Sic ego fortunæ telis confixus iniquis
Pectore concipio nil nisi triste meo
=
quæ tibi si memori coner perscribere versu
Ilias est satis longa futura meis.
=
Sic ego continuo fortunæ vulneror ictu
Vix que habet in nobis jam nova plaga locum
=
et nihil inveni, quod mihi ferret opem
=
Cœpta tene quæso, nec in æquore desere navem
meque simul serva, judiciumque tuum
=
VIII. est aliquid spectare deos, et adesse putare
et quasi cum vero numine posse loqui
=
qui locus, ablato Cæsare, vilis erit.
=

L. 2.
De Ponto
Ep. IX.

Regia, Crede mihi, res est Succurrere lapsis.

=

Conveniens homini est, hominem servare voluptas
et melius nullâ queritur arte favor.

=

XI.

Et prius hanc animam vacuas reddemus in auras
quam fiat meriti gratia vana tui.

=

L. 3.
de Ponto.
Ep. 1.

voyage
si minus errasset, notus minus esset ulisses:
Magna philoctetæ vulnere fama suo est.
=
Nota est tua probitas, testataque tempus in omne,
sic virtus etiam non probitate minor
=
Non semper sacras reddunt oracula sortes,
ipsaque non omni tempore sana patent.
=
interdum Lacrymæ pondera vocis habent
=
II. Cum feriant unum, non unum fulmina terrent
iunctaque percusso turba pavere solet
=
III. Ut veniet velis Mollior aura tuis
=
Conveniens animo genus est tibi
=
IV. Scripta placent a Morte fere, quia lædere vivos
Livor, et injusto Carpere dente solet
V. plura sed hæc feci, relegendo sæpe, nec unquam
hæc mihi, quam primo, grata fuere minus
=
Cumque nihil toties lecta è dulcedine perdant,
viribus illa suis, non novitate, placent.
=
et tam facundo Contigit ore frui.
=
menti quolibet ire licet
—

L. 3.
de Ponto
Ep.

Cum fortunatis suspicor esse deis.

=

VI. Fulminis afflatos interdum vivere telis
Vidimus, et refici non prohibente Jove

=

Crede mihi, Miseris Cælestia numina parcunt
nec semper læsos et sine fine premunt

=

VII. Verba mihi desunt eadem tam sepe roganti,
jamque pudet vanas fine carere preces

=

Jam tibi sentiri sarcina nulla potest

=

Spem juvat amplecti, quae non juvat irrita semper
et fieri cupias si qua, futura putes

=

Curando fieri quædam Majora Videmus
Vulnera, quæ Melius non tetigisse fuit

=

Mitius ille perit subita qui Mergitur unda
quam sua qui tumidis brachia lassat aquis

=

VIII.
IX. o quam de multis vitium reprehenditur unum

=

non eadem ratio est sentire et demere morbos
Sensus inest Cunctis, tollitur arte malum

=

L. 3.
De Ponto
Ep. IX.

Læta fere lætus cecini, cano tristia tristis
Conveniens operi tempus utrumque suo.

=

Cum toties eadem dicam, vix audior ulli
Verbaque profectu dissimulata carent,

=

Da veniam scriptis, quorum non gloria nobis
Causa, sed utilitas officiumque fuit.

=

L. 4.
Ep. 1.

o quoties, aliis vellem cum scribere, nomen
rettulit in ceras inscia dextra tuum
ipse mihi placuit mendis in talibus error,
et vix invita facta litura manu.

=

Da mihi, si quid ea est, hebetantem pectora lethen
oblitus potero non tamen esse tui.

=

II. Mittere ad hunc carmen, frondes erat addere silvis

=

Sive quod hinc, fructus adeo non cepimus ullos
Principium nostri res sit ut ista mali

=

excitat auditor studium, laudataque virtus
Crescit, et immensum gloria calcar habet.

=

nam neque me vinum, nec me tenet alea fallax
per quae clam tacitum tempus abire solet.

=

L. I.
de Ponto.
Ep. III.

nunc quia contraxit vultum fortuna, recedis,
auxilio postquam scis opus esse tuo.
=
Ludit in humanis divina potentia rebus
et certam præsens vix habet hora fidem
=
tu quoque fac timeas, et quæ tibi læta videntur,
dum loqueris, fieri tristia posse putas.
=
IV. Me miserum! turba quod non ego cernor in illâ
nec possunt istis lumina nostra frui!
=
quod licet, absentem, qua possum, mente videbo:
=
VI Sed tu quod nolles, voluit miserabile fatum.
hei mihi plus illud, quam tua vota, valet.
=
Lenem te miseris genuit natura, nec ulli
mitius ingenium, quam tibi, Brute, dedit.
=
at si quem lædi fortunâ cernis iniquâ
mollior est animo fœmina nulla, tuo
=
VII. nec me, testis eris, falsa solere queri.
=
VIII et jam nil præstes, animi sum factus amici
debitor, et meritum, velle juvare, voco.
=

L. I.
De Ponto
Ep.

Seu genitus excutias, equites, ab origine prima
usque per innumeros invenientur avos

=

Sive velis qui sint mores inquirere nostri,
errorem misero detrahe, labe carent

=

Parva quidem fateor pro magnis munera reddi;
Cum pro concessa verba salute damus

=

Sed qui quam potuit, dat maxima, gratus abunde est
et finem pietas contigit illa suum

=

quodque aliis opus est, hoc tibi lusus erit

=

IX. unde licet, non unde juvat.

=

X. gutta cavat lapidem =

abfuimus solito, dum scribimus ista, dolori,
in mediis nec nos sensimus esse getis

=

XI. fovisti lacrymis vulnera nostra tuis.

=

Lætaque cum lacrymis sunt tua damna meis

=

Temporis officium solatia dicere certi est
dum dolor in cursu, dum petit æger opem.
at cum longa dies sedavit vulnera mentis,
intempestivè qui movet, illa novat.

=

L. 4.
de Ponto
Ep. XII

Crede mihi, miseros prudentia prima relinquit,
et Sensus cum re Consiliumque fugit.

=

XIIII

in loca non homines verissima Crimina dixi

=

XV

et pudet, et metuo, Semperque eademque precari
ne Subeant animo tædia justa tuo.

=

XVI

Pieridum Lumen, præsidiumque fori.

=

omnia perdidimus, tantummodo Vita relicta est
Præbeat ut Sensum materiamque malis.
quid Iuvat extinctos ferrum demittere in artus?
non habet in nobis Iam nova plaga locum

=

Tristium
L. 1.
Eleg. 1.

Infelix habitum temporis hujus habe.

=

Fortunæ memorem te decet esse meæ

=

Si quis, qui quid agam forte requirat erit

=

ne, quæ non opus est, forte loquare, cave.

=

Sed timeo qui nocuere deos

=

Consilium, resque locusque dabunt

=

Sæpe premente deo, fit deus alter opem

II ne mihi mors misero bis patienda foret

=

Jam modo, quos certe nullo puto crimine læsos,
Contenti nostris di, precor, esse malis.

=

a Culpa facinus scitis abesse mea

=

III Vivit et est vitæ nescius ipse suæ

=

navita confessus gelido pallore timorem
Jam sequitur victum, non regit arte, ratem

=

Si modo qui periit, non periisse potest

IV. Vix duo tresve mihi de tot superestis amici
Cetera fortunæ non mea turba fuit.

L. 1.
Tristium
Eleg.

Sæpe fidem adversis etiam laudavit in armis;
inque suis amat hanc Cæsar, in hoste probat

=

Scire meos casus si quis desiderat omnes
plus, quam quod fieri res sinit, ille petit.

=

Tot mala sum passus, quot in æthere sidera lucent:
parvaque quod siccus corpora pulvis habet.

=

Pars etiam quædam mecum moriatur oportet
meque velim possit dissimulante tegi

=

adde quod illius pars maxima ficta laborum
ponitur in nostris fabula nulla malis

=

V. Tu facis ut spolium non sim nec nuder ab illis
Naufragii tabulas qui petiere mei.

=

grandia si parvis assimilare licet

=

VIII Donec eris felix, multos numerabis amicos
tempora si fuerint nubila, solus eris

=

est enim miseris pietas, et in hoste probatur

=

IX quælibet eloquio fit bona causa tuo.

=

quo bene cœpisti sic pede semper eas.

=

L. 1.
Tristium
Eleg. XI

L. 2.
Eleg. 1.

quocunque adspicio, nihil est nisi Mortis imago

=

exorant magnos Carmina sæpe deos

=

non adeo nostro fugit ab ore pudor

=

Sed nisi peccassem, quid tu Concedere posses
Materiem veniæ sors tibi nostra dedit

=

Si quoties homines peccant sua fulmina mittat
Jupiter, exiguo tempore inermis erit

=

et se Materiam Carminis esse juvat

=

Cur aliquid vidi, Cur noxia lumina feci
Cur imprudenti Cognita Culpa mihi

=

Scilicet in Superis etiam fortuna luenda est
nec veniam læso numine Casus habet

=

nube solet pulsa Candidus ire dies

–

Perdiderint Cum me duo Crimina, Carmen et error
alterius facti Culpa silenda mihi est

=

nullum legisses Crimen in arte mea

=

nil prodest quod non lædere possit idem.

—

L. 2.
Tristium
Eleg. 1.

Eripit interdum, modo dat Medicina Salutem
quaeque juvans Monstrat, quaeque sit herba nocens

=

omnia perversas possunt Corrumpere mentes

=

Et pius et patriae facta referre labor

=

Conantem debilitabit onus.

=

Non equidem Vellem, sed me mea fata trahebant
inque meas poenas ingeniosus eram

=

quodque parum Novit, nemo docere potest

=

ennius ingenio Maximus, arte rudis

=

et quibus a Succis abeat de Corpore livor
impressa fieri qui solet ora Docet.

=

o pater, o patriae cura salusque tuae

=

L. 3

Tristium Eleg. 1.– heu nimium sero damnat et odit opus

=

erubui domino cultior esse meo

=

et magni verum est hanc jovis esse domum

=

aeternum sic habet illa decus

⁝

in genus auctoris miseri fortuna redundat

et patimur nati quam tulit ipse fugam

=

II. Di quos experior nimium constanter amicos

⁝

III. nec caelum patior, nec aquis assuevimus istis

terraque nescio quo, non placet ipsa modo

⁝

non qui soletur, non qui labentia tarde

tempora narrando fallat, amicus adest

⁝

Te loquor absentem, te vox mea nominat unam

nulla venit sine te nox mihi, nulla dies

⁝

Nuntiet huc aliquis dominam venisse, resurgam

⁝

nec mea consueto languescent corpora lecto,

depositum nec me qui fleat, ullus erit

⁝

IV. nam quamquam soli possunt prodesse potentes

non prosit potius si quis obesse potest,

⁝

crede mihi, bene qui latuit, bene vixit, et infra

fortunam debet quisque manere suam.

L. 3.
Tristium
Eleg.

Vive sine invidiâ, mollesque inglorius annos
exige: amicitias et tibi junge pares.
"
at longè patria est: longè carissima conjux
quidquid et hæc nobis post duo dulce fuit
"
ante oculos errant domus, urbs et forma locorum,
succeduntque suis singula facta locis.
=
Vos quoque pectoribus nostris hæretis amici
=
V. Vidi ego confusos vultus, visosque notavi:
osque madens fletu, pallidius que meo
et lacrymas cernens in singula verba cadentes
ore meo lacrymas, auribus illa bibi.
"
quo quisque est major, magis est placabilis ira
et faciles motus mens generosa capit
"
Pugna suum finem cum jacet hostis, habet
"
inscia quod crimen viderunt lumina, plector
peccatumque oculos est habuisse meum
"
VI Sive malum potui tamen hoc vitare cavendo
seu ratio fatum vincere nulla valet
"
nec breve, nec tutum quo sint mea dicere, casu
lumina funesti conscia facta mali

L. 3
Tristium
Eleg. VII. vivere me dices, sed sic ut vivere nolim

Cum aliquis dicet, " fuit hæc formosa, dolebis:
et speculum mendax esse querere tuum

nempe dat et quodcumque libet fortuna, rapitque "

ingenio tamen ipse meo comitorque fruorque "
Cæsar in hoc potuit juris habere nihil

VIII Stulte quid hæc frustra votis puerilibus optas, "
quæ non ulla tibi fert quæ feret que dies.
=
nec melius valeo quam corpore, mente, sed ægro
utraque pars æque, binaque damna fero
=
IX. sic mihi morte sua causa salutis erit
=
X. Vix equidem credar, sed cum sint præmia falsi
nulla, ratam debet testis habere fidem
=
heu loca felici non adeunda viro
XI. in caussa facili cuivis licet esse diserto =
et minimæ vires frangere quassa valent.

Carnificii fortuna potest mea flenda videri "
et tamen est uno judice mersa parum

facta cicatricem ducere nostra sine "
=
ipse velim pœnas experiare meas
—

L. 3.
Tristium

Eleg. XIII

quid enim fuit utile nasci

XIV

Dicere sæpe aliquid conanti, turpe fateri
verba mihi desunt, dedidicique loqui

L. 4.
Eleg. I

requiesque mihi non fama petita est:
mens intenta suis ne foret usque malis

Sentit amans sua damna fere, tamen hæret in illis
materiam culpæ prosequiturque suæ

Nos quoque delectant, quamvis nocuere, libelli
quodque mihi telum vulnera fecit, amo

forsitan hoc studium possit furor esse videri
sed quiddam furor hic utilitatis habet.

Sæpe etiam lacrymæ me sunt scribente profusæ,
humidaque est fletu littera facta meo

II. Illa dies veniet, mea qua lugubria ponam
Causaque privatæ publica major erit

III. esse tui memorem, de qua tibi maxima cura est:
quodque potest, secum nomen habere tuum

fleque meos casus, est quaedam flere voluptas
expletur lacrymis, egeriturque dolor

L. 4.
Tristium
Eleg.

ardua per praeceps gloria vadat iter
"
si valeant homines, ars tua phoebe valat
"
hectora quis nosset, si felix troja fuisset?
publica virtutes per mala facta via est
"
IV exsuperas morum nobilitate genus,
"
qui duo corporibus, mentibus unus erant
"
pro nece complexus iphigenia dedit.
"
VI. Tempore paenorum compescitur ira leonum
nec feritas animo, quae fuit ante manet
"
hoc etiam saevas paulatim mitigat iras
hoc minuit luctus, maestaque corda levat.
Cuncta potest igitur tacito pede lapsa vetustas
praeterquam curas attenuare meas.
"
mens quae mali sensum nostra recentis habet
"
nos quoque quae ferimus tulimus patientius ante
et mala sunt longâ multiplicata die
=
Corporis sed mens est aegro magis aegra, malique
in circumspectu stat sine fine sui.
"
sic mala quae video, non video quae volent.
"

L. I.
Tristium

Eleg. VII.

mille potest caussis a te quae littera saepe
missa sit, in nostras rara venire manus
"

VIII. haec mea sic quondam peragi speraverat aetas:
hos ego sic canos ponere dignus eram
"

sic animo quondam non divinante futura
optabam placide vivere posse senex.
"

IX. saepe jovis telo quercus adusta viret
"

et quod tentabam scripsere, versus erat.
"

nec patiens corpus, nec mens fuit apta labori
sollicitaeque fugax ambitionis eram
"

ad vos studiosa revertor
pectora qui vitae quaeritis acta meae
"

L. 5.
Eleg. 1.

felix qui patitur quae numerare potest.
=

at poteras, inquit, melius mala ferre silendo
et tacitus casus dissimulare tuos.
"

est aliquid fatale malum per verba levare
"

vobiscum cupiam quolibet esse modo
"

L. 5.
Tristium
=
Eleg. II.

queque Mora spatioque suo coitura putavi
Vulnera, non aliter, quam modo facta, Dolent.

"

me miserum! quid agam, si proxima queque relinquunt

"

nullas summovet ara manus

"

III. si fas est homini cum jove posse loqui

"

parce precor, minimamque tuo de fulmine partem
deme, satis pœna, quod superabit, erit

"

quod petimus pœna est, neque enim miser esse recuso
sed precor, ut possim tutius esse miser

"

IV. sunt dis inter se Commercia

"

inter vos nomen habete meum

"

V. te sibi cum paucis meminit mansisse fidelem
si paucos aliquis tresve duosve vocat

"

flens quoque me scripsit: nec qua signabat, ad os est
ante, sed ad madidas gemma relata genas

"

pro quibus affirmat fore te memoremque piumque;
sive diem videat, sive tegatur humo

"

L. 5.
Tristium
Eleg. VI.

Lingua favens adsit longorum oblita malorum
quae puto dedidicit iam bona verba loqui:

"

nil homini certum.

"

Nata pudicitia est tecum, probitasque, fidesque
at non sunt ista gaudia nata die

"

Scilicet adversis probitas exercita rebus
Tristi materiam tempore laudis habet

"

quae nullo digna dolore, dolet

"

VII. qui mihi confugium, qui mihi portus erat.

"

quem semel excepit, numquam podalirius aegro
promissam medicae non tulit artis opem

"

Turpius ejicitur, quam non admittitur hospes.

"

hoc est cum miseris solum commune beatis
ambobus tribui quod solet obsequium

"

si mihi non parcis, fortunae parcere debes
non habet in nobis ullius ira locum

"

VIII. Vox fera, trux vultus, verissima mortis imago
non coma, non ulla barba resecta manu

"

Detineo studiis animum, falloque labores:
experior curis et dare verba meis

"

L 5.
Tristium
Eleg.

Sive locum specto, locus est inamabilis, et quo
esse nihil toto tristius orbe potest:
Sive homines; vix sunt homines hoc nomine digni,
quamque Lupi, saevae plus feritatis habent.
non Metuunt Leges, sed cedit viribus aequum
victaque pugnaci jura sub ense jacent.

=

En pudet et fateor, jam desuetine longâ
vix subeunt ipsi verba latina mihi

=

non hominis Culpa sed ista loci

=

nec tamen ausoniae perdam Commercia Linguae,
et fiat patrio vox mea Muta sono;
ipse Loquor mecum, desuetaque verba retracto
et studii repeto signa sinistra mei.
Sic animum tempusque traho, meque ipse reduco
a Contemplatu submoveoque mali.
Carminibus quaero miserarum oblivia rerum
Praemia si studio Consequar ista, sat est.

=

IX. Inferius quo nihil esse potest.

=

Cur ve
Casibus insultas quos potes ipse pati

"

L. 5.
Tristium
Eleg.

Vidi ego naufragiumque, viros et in aequora mergi
et numquam dixi justior unda fuit.

〃

Passibus ambiguis fortuna volubilis errat
et manet in nullo certa tenaxque loco.

〃

Sed modo laeta manet, vultus modo sumit acerbos
et tantum constans in levitate sua est.

=

Si numeres anno soles et nubila toto,
invenies nitidum saepius isse diem

〃

haec sunt a primis proxima vota meis

〃

X. Si tibi se tribuat cum Caesare semper amicos
non potuit votum plenius esse meum

〃

XI Scilicet in nobis rerum natura novata est,
Cumque meis curis omnia longa fuit

〃

\ Barbarus hic ego sum quia non intelligor ulli

〃

XII. Sed ut in mare flumina vastum
Sic solet exiguae currere rivus aquae

〃

XIII. Si liceat nulli cognitus esse velim.

〃

XIV Mittere rem si quis qui caret ipse potest.

〃

Di faciant ut sit temeraria nostra querela,
teque putem falso non meminisse mei

〃

L. 5.
Tristium
Eleg.

altera quo semper finitur epistola verbo,
at que meis distent ut tua fata, vale
=
XV. invenies aliquas quæ quod es esse velint
=
et tantum probitas inreprehensa fuit
=
Cum deus intonuit, non se subducere nimbo,
id demum pietas, id socialis amor.
rara quidem virtus, quam non fortuna gubernet
quæ maneat stabili, cum fugit illa, pede.
=
nil opus est lettho pro me, sed amore fideque
non ex difficili fama petenda tibi est
=
qui monet ut facias quod iam facis, ille monendo
laudat et hortatu comprobat acta suo
=

L. 1.
Fastorum

Saepe tibi pater est, saepe legendus avus

ingenium vultu statque caditque tuo.

Per totidem menses a funere conjugis uxor
sustinet in vidua tristia signa domo

Jupiter, arce sua cum totum spectet in orbem
nil nisi Romanum quod tueatur habet

in pretio pretium nunc est, dat census honores
census amicitias, pauper ubique jacet

fastus inest pulchris, sequiturque superbia formam

est aliquid magnis crimen abesse malis

obruit ingentes ista procella viros

omne solum forti patria est, ut piscibus aequor
ut volucri, vacuo quidquid in orbe patet

auspicibusque deis tanti cognominis haeres
omine suscipiat, quo pater, orbis onus

Causa recens melior

haec ego pro vobis, haec vos optate coloni.

L. 1.

Fastorum

Pax Cererem Nutrix, pacis alumna Ceres

"

Dum desint hostes, desit quoque Causa triumphi
Tu ducibus bello gloria major eris

"

L. 2.

Ferimus quae possumus arma

"

omne nefas, omnemque mali purgamina causam
Credebant nostri tollere posse senes.

"

ah! nimium faciles, qui tristia crimina caedis
fluminea tolli posse putatis aquâ

=

Sancte pater patriae, tibi plebs tibi Curia nomen
hoc dedit. hoc dedimus nos tibi nomen eques
res tamen ante dedit.

=

quo ruitis generosa Domus, male creditur hosti
Simplex nobilitas perfida tela cave
fraude perit virtus.

=

Traditur antiqui fabula plena joci

=

Si genus arguitur vultu; nisi fallit imago
nescio quem in vobis suspicer esse deum

=

heu quantum fati parva tabella tulit

=

Parva petunt manes, pietas pro divite grata est
munera, non avidos Styx habet ima deos

=

vultu pro verbis illa precatur

=

forma placet, niveusque Color, flavique Capilli
quique aderat nulla factus ab arte decor
Verba placent et vox et quam Corrumpere non est
quoque Minor Spes est, hoc magis ille Cupit

=

hos habuit Vultus, hæc illi verba fuere
hic decor, hæc facies, hic Color oris erat

=

sic quamvis aberat placitæ praesentia formæ,
quem dederat praesens forma, manebat amor

=

exitus in dubio est, audebimus ultima Dixit

=

quantum animis erroris inest.

=

quid faciat? pugnet? vincetur fœmina pugna
clamet? at in dextra qui vetet ensis, erat.
effugiat? positis urgentur pectora palmis
nunc primum externa pectora tacta manu

=

falsus adulterii testis adulter ero

=

succubuit famæ victa puella metu

=

quid victor gaudes? hæc te victoria perdet.

=

Dies regnis illa suprema fuit

L. 3
fastorum

Mittere qui poterat pila, disertus erat

=

Parva fuit si prima velis elementa referre

Roma, sed in parva spes tamen hujus erat

=

quae fuerit nostri si quaeris regia nati,

adspice de canna stramineque domum

=

Tolle preces dixi: quod petis arma dabunt

=

Nomine mutato causa relata mea est

=

nunc quoque nulla viro, clamabo, foemina credat:

=

hoc breve quod moriens ipsa reliquit, erat.

=

Bos arat: ignavam sacrificate suem

=

et meum plenos [illegible] imple sinus

et non sentitur sedulitate sinus

=

quo feror? immensum est erratas dicere terras:

praeteritus Cereri nullus in orbe locus

=

pars prior apparet, posteriora latent

=

Junone invitâ munus amoris habet

=

[illegible] munera purus eris

=

L. 4.

Fastorum

hoc ubi res didicit, lacrymas introrsus obortas
Devorat, et clausum pectore vulnus habet

=

flere palam non vult, exemplaque fortia servat,
Sic que meos muros transeat hostis, ait.

=

urbs oritur (quis tunc hoc ulli credere posset)
Victorem terris impositura pedem

=

Et quoties Aetheris Domito sublimis in orbe;
omnia sint humeris inferiora suis

=

vota valent meliora

=

redduntur merito debita vina jovi

=

neve noce cultis: posse nocere sat est.

=

quodque poterit alios perdere, perdo prior

=

et quare pereat nil nisi nomen habet

=

Fastorum
L. 5.

Et, quia posse datur diversas reddere Caussas
qua ferar ignoro, Copiaque ipsa nocet

"

Consedere simul pudor et Metus. omne videres
numen ad hanc Cultus composuisse suos.

"

Magna fuit quondam Capitis reverentia Cani
in que suo pretio ruga senilis erat

"

Verba quis auderet Coram sene digna rubore
Dicere? Censuram longa senecta Dabat

=

Ver erat, errabam. zephyrus Conspexit: abibam.
Insequitur: fugio. fortior ille fuit.

"

non verbis Cura levanda mihi est

=

ira jovis magni Caussa timoris erat

"

Sæpe jovem vidi, Cum jam sua mittere vellet
fulmina: thure dato sustinuisse manum

"

Et monet ætatis specie, dum floreat, uti:
Contemni spinam, Cum Cecidere rosa

"

Mansit odor: posses scire fuisse deam

"

quod potuit, Lacrymas in mea fata, dedit

=

Pudor est ulteriora loqui

Fastorum
L. 6.

est deus in nobis: agitante calescimus illo.
Impetus hic sacræ semina mentis habet

"

horrueram, tacitoque animum pallore fatebar.
Cum Dea quos fecit, sustulit ipsa, metus:

"

et in vultu signa dolentis erant.

"

unicus est, de quo sollicitemur, honor

"

plus lædunt, quam juvat una, duæ

"

Jusse sed ipse negat

"

non ea sunt voto sed rapienda manu

"

Sic agitur censura et sic exempla parantur
Cum judex, alios quod monet, ipse facit

"

in qua par facies nobilitate sua

"

Par animo quoque forma suo respondet in illa:
et genus, et facies, ingeniumque simul

"

nec quod laudamus formam, tam turpe putaris,
laudamus magnas hac quoque parte deas

Artis amatoriæ

L. 1.

Arte regendus amor

"

Sed puer est, ætas mollis et apta regi.

"

inque meo nullum carmine crimen erit

"

hæc habet, ut dicas, quidquid in orbe fuit

"

Cogeris voti nescius esse tui

"

quique aliis cavit, non cavet ipse sibi

"

qui modo patronus nunc cupit esse cliens

"

Spectatum veniunt, veniunt spectentur ut ipsæ.
ille locus casti damna pudoris habet

"

sic illæ timuere viros sine lege ruentes.
Constitit in nullâ qui fuit ante color

"

nec mora, quisquis erit, cui favet illa, fave.

"

Tu veneri dominæ plaude favente manu

"

at si nullus erit pulvis, tamen excute nullum.
quælibet officio causa fit apta tuo.

"

Parva leves capiunt animos

"

Artis amatoriæ
L. 1.

Et qui Spectavit Vulnera, Vulnus habet
"
Et in Cunis jam jove Dignus erat
"
nam Deus e vobis unus es, alter eris
"
Vina parant animos, faciunt que Caloribus aptos
Cura fugit multo diluiturque mero
"
Judicio formæ nox que merumque nocent
"
Multa dedit populo Vulnera, Multa Dabit
"
Vir male dissimulat, tectius illa Cupit
"
invenit artem
fœmina, qua Cupidi Carpat amantis opes
"
flectitur iratus voce rogante deus
"
Pollicitis dives quilibet esse potest
"
Dura tamen Molli saxa Cavantur aquâ
"
nullus in exanimi Corpore sanguis erat
"
ut facile est omnia posse deos
"
Sæpe tacens vocem Verbaque Vultus habet.

Artis amatoriæ
L. 1.

si vox est, canta, si mollia brachia, salta:
et quacumque potes dote placere, place
"
audentem forsque venusque juvant
"
et pede tange pedem
"
nec credi labor est: sibi quæque videtur amanda.
pessima sit, nulli non sua forma placet
"
nec faciem, nec te pigeat laudare capillos
et teretes digitos, exiguumque pedem
"
expedit esse deos, et ut expedit esse putemus
"
innocue vivite, numen adest
reddite depositum, pietas sua fœdera servet
fraus absit: vacuas cædis habete manus
"
in laqueos quos posuere, cadant,
"
neque enim lex æquior ulla est
quam necis artifices arte perire suâ
"
pugnando vinci se tamen illa volet
"
nam dolor unius publica causa fuit
"
pectoribus mores tot sunt quot in orbe figuræ
qui sapit, innumeris moribus aptus erit
"

Artis amatoriæ

L. 2.

nec minor est virtus, quam quærere, parta tueri
Casus inest illic, hic erit artis opus
"
Difficille est illis imposuisse modum
"
ingenii dotes Corporis adde bonis
"
Non formosus erat, sed erat facundus ulisses.
illæ referre aliter sæpe solebat enim
"
si rota defuerit, tu pede Carpe viam
=
Militiæ species amor est, discedite segnes.
Non sunt hæc timidis signa tuenda viris.
"
aurea nunc vere sunt sæcula; plurimus auro
venit honos, auro Conciliatur amor
"
quod tu, quod faceret quilibet, ille facit
"
et timet in vacuo sola Cubare toro
"
qui sermone placet, taciturna silentia rumpat
qui Canit arte, Canat; qui bibit arte bibat
"
illæ munditiæ annorum Damna rependunt
et faciunt Curâ ne videantur anus
"
at incipiens omnia sentit amor
te que ferunt iræ penituisse tuæ
=

Artis amatoriae

L. 3.

Parcite paucarum diffundere crimen in omnes

ipsa quoque et cultu est et nomine faemina virtus

"

Saepe viri fallunt; tenerae non saepe puellae

paucae que, si quaeras, crimina fraudis habent

"

quid vos perdiderit, dicam: nescistis amare.

Defuit ars vobis. arte perennat amor.

"

Carpite florem

qui nisi carptus erit, turpiter ipse cadet.

"

quis vetet apposito lumen de lumine sumi?

quis ve cavo vastas in mare servet aquas?

"

forma dei munus.

Cura dabit faciem: facies neglecta peribit:

"

simplicitas rudis ante fuit, nunc aurea Roma est

Edomiti magnas possidet orbis opes.

"

Prisca juvent alios: ego me nunc denique natum

gratulor. haec aetas moribus apta meis.

"

Sed quia cultus adest; nec nostros mansit in annos

Rusticitas priscis illa superstes avis

Artis amatoriæ
L. 3.

Nec genus ornatus unum: quod quamque decebit
eligat: et speculum consulat ante suum.

"

Ars casum simulet.

=

et melior vero quæritur arte color

"

quis furor est census corpore ferre suos.

=

pulla decet niveas
alba decent fuscas

=

ista dabunt faciem; sed erunt deformia visu.
multaque dum fiunt, turpia, facta placent.

"

Multa viros nescire decet; pars maxima rerum
offendat, si non interiora tegas.

"

plura que sunt semper deteriora bonis

"

quæque potes vitium corporis abd. tui

"

Cui gravis oris odor, numquam jejuna loquatur
et semper spatio distet ab ore viri

=

quis credat? discunt etiam ridere puellæ

=

quo non ars penetrat? discunt lacrymare decenter:
quoque volunt plorant tempore, quoque modo.

=

Artis amatoriae
L. 3.

quid cum legitima fraudatur littera voce,
blæsa que fit jusso lingua coacta sono.
In vitio decor est, quaedam male reddere verba
discunt posse minus, quam potuere, loqui

res est blanda canor, discant cantare puellae
pro facie multis vox sua lena fuit.

Sed minimus labor est sapienter jactibus uti.
Majus opus mores composuisse suos.
Tunc sumus incauti, studioque aperimur ab ipso
nuda que per lusus pectora nostra patent.

quod latet ignotum est, ignoti nulla cupido.
fructus abest, facies cum bona teste caret.

Sed famae vigilare juvat.

Casus ubique valet: semper tibi pendeat hamus
quo minime credis gurgite, piscis erit

fœmina quid faciat cum sit vir levior ipsa?

Vix mihi credetis, sed credite. troja maneret
praeceptis priami si foret usa sui.

fac timeat, speret que simul: quoties que remittes
spes que magis veniat certa, minor que metus

Artis amatoriæ

L. 3.

Munda, sed è medio, consuetaque verba puellæ
Scribite: sermonis publica verba placent.
ah! quoties dubius scriptis exarsit amator,
et nocuit formæ barbara lingua bonæ!

"

Perfidus ille quidem qui talia munera servat

=

Judice me, fraus est concessa, repellere fraudem
armaque in armatos sumere, jura sinunt

"

Sed licet a parvis animum ad majora referre

"

Pertinet ad faciem rabidos compescere mores.
Candida pax homines; trux decet ira feras

"

ora tument ira, nigrescunt sanguine venæ
Lumina gorgoneo sævius igne micant.

'

Vos quoque si media speculum spectetis in ira
Cognoscet faciem vix satis ulla suam

"

odimus immodicos (experto credite) fastus.
Sæpe tacens odii semina vultus habet.

=

Spectantem specta: ridenti mollia ride.
innuet: acceptos tu quoque redde notos.

=

Quis vetat a magnis ad res exempla minores
sumere

=

Artis amatoriæ

L. 3.

Vos quoque de nobis, quem quisque erit aptus ad usum
inspicite: et certo ponite quemque loco
=
et nimium certa simus amare fide
=
et studio mores convenienter eunt.
"
Affuge rivalem: vinces dum sola tenebis.
non bene cum sociis regna Venusque manent
=
Dulcia non ferimus, succo renovamur amaro.
=
quæ venit ex tuto minus est accepta voluptas
"
hoc decet, hoc leges, iusque pudorque iubent
"
Munera, crede mihi, capiunt hominesque deosque
placatur donis Jupiter ipse datis.
quid faciet sapiens? stultus quoque munere gaudet
ipse vir accepto munere, mitis erit.
iam morior cara lumina conde manu
"

De Remedio amoris
L. 1.

Sape tepent alii juvenes: ego semper amavi
at si quid faciam nunc quoque quæris: amo
"
et quod nunc ratio est, impetus ante fuit
"
si quis amat quod amare juvat, feliciter ardet,
gaudeat, et vento naviget ille suo
"
Propositum perfice, dixit opus.
"
una manus vobis vulnus opemque feret.
=
terra salutiferas herbas, eademque nocentes
Nutrit: et urticæ proxima sape rosa est
"
Diversis partibus arma damus,
=
attamen exemplo multa docere potest
"
Principiis obsta, sero medicina paratur
Cum mala per longas convaluere moras
=
qui non est hodie cras minus aptus erit
"
flumina magna vides parvis de fontibus orta
"
Vidi: ego quod fuerat primo sanabile vulnus
dilatum longæ damna tulisse moræ

De Remedio amoris L. 1.

Temporibus medicina valet: Data tempore prosunt
et data non apto tempore, vina nocent

"

Cedit amor rebus: res age, tutus eris

"

(Circé) Vertere tu poteras homines in mille figuras,
non poteras animi vertere jura tui

"

Sed cui tantum animi est, illum mirabor et ipse

"

Sic mihi juravit, sic me jurata fefellit

"

Quam mala dicebam, nostrae sunt crura puellae!
nec tamen et verum confiteamur, erant

quam brevis est, "nec erat.

Brachia quam non sunt nostrae formosa puellae
nec tamen et verum confiteamur erant

"

hinc odio venit maxima causa meo

"

et mala sunt vicina bonis. errore sub illo
pro vitio virtus crimina saepe tulit

"

Turgida, si plena est: si fusca est, nigra vocetur
in gracili macies crimen habere potest

et poterit dici petulans, quae rustica non est
et poterit dici rustica si qua proba est

=

Infelix vitiis excidet illa suis

De Remedio
amoris
L. 2

Quid moror exemplis, quorum me turba fatigat?
Successore novo vincitur omnis amor

"

quae nimis apparent retia, vitat avis

=

Mille mali species, mille salutis erunt.

"

et quis non Causas mille doloris habet

"

Tristes eris si Solus eris.

=

Semper habe Pyladen aliquem qui ~~Curret~~ Curet orestem
hic quoque amicitiae non levis usus erit

"

Dum Spectant oculi Laesos, laeduntur et ipsi
multaque Corporibus transitione nocent

"

Vulnus in antiquum redit male firma Cicatrix

"

fortes equus visa Semper adhinnit equa

"

utraque formosae Paridi potuere videri
Sed sibi Collatam vicit utramque Venus

"

et Loca saepe nocent. fugito loca Conscia vestri
Concubitus. Causas illa Doloris habent
hic fuit, hic Cubuit: Thalamo dormivimus illo
hic mihi lasciva gaudia nocte dedit.

=

Divitiis alitur luxuriosus amor

De Remedio amoris L. 2.

Eloquar invitus, teneros ne tange poetas
Submoveo dotes impius ipse meas.

"

at tu rivalem noli tibi fingere quemquam
inque suo solam crede jacere toro

"

alterius crevit amore tuus

"

Certe ego fecissem, nec sum sapientior illo
invidiae fructus maximus ille fuit

"

Vina parant animos veneri, nisi plurima sumes
ut stupeant multo corda sepulta mero

"

ignem ventus alit: vento restinguitur ignis.
Lenis alit flammas, grandior aura necat

"

aut nulla ebrietas, aut tanta sit, ut tibi curas
eripiat: si qua est inter utramque, nocet

"

Contigimus portum, quo mihi cursus erat

"

De Medicamine faciei

Et quo sit vobis forma tuenda modo

"

Cultus et in pomis succos emendat acerbos

"

Culta placent, auro sublimia tecta linuntur:
Nigra sub imposito marmore terra latet

"

est etiam placuisse sibi quæcumque voluptas

"

ingenio facile conciliante placent

"

tempus erit, quo vos speculum vidisse pigebit
et veniet rugis altera causa dolor

"

Nux

nil ego peccavi: nisi si peccare videtur
annua cultori poma referre suo

"

Nunc uterum vitiat quæ vult formosa videri
rata que in hoc ævo, quæ velit esse parens

"

Non equidem invideo: numquam tamen ulla feritur
quæ sterilis, sola conspicienda coma

Sic reus ille fere est" de quo victoria lucro
esse potest: inopis vindice facta carent

=

tutum carpit inanis iter

=

fructus obest, peperisse nocet: nocet esse feracem
quæque fuit multis et mihi præda malo

"

Nux

omnia cum faciam, cum praestem sedula cunctis
officium, saxis invidiosa petor.
"
Nuda quidem tunc sum, nudam tamen expedit esse
nec spolium de me quod petat, hostis habet.
"
ô ego, cum longae venerunt taedia vitae,
optavi quoties arida facta mori.
"
si merui videorque nocens; excidite ferro
nostraque fumosis urite membra focis
si merui videorque nocens, imponite flammae
et liceat miserae dedecus esse semel
si nec cur urar, nec cur excidar habetis
parcite.

halieuticon
omnibus ignotae mortis timor.
"=
ipsa sequi natura monet.
"
Somnium
Terruerant animum talia visa meum
"

Heroidum
I^a. Pars
Ep. I
Penelope ulyssi

Nil mihi rescribas, attamen ipse veni
"
res est solliciti plena timoris amor
"
Quid timeam ignoro, timeo tamen omnia demens
et patet in curas area lata meas
"
Ep. 2.

heu patior telis vulnera facta meis
"
Credidimus blandis, quorum tibi copia, verbis:
Credidimus generi, nominibusque tuis;
Credidimus lacrymis. an et hæ simulare docentur
hæ quoque habent artes, quaque jubentur eunt
"
quæ fuit ante illam, mallem suprema fuisset
nox mihi, dum potui phyllis honesta mori
"
Speravi melius, quia me meruisse putavi
quæcumque ex merito spes venit, æqua venit
"
fallere credentem non est operosa puellam
gloria. simplicitas digna favore fuit
"
hæredem patriæ perfidæ fraudis agis
"
exitus acta probat: careat successibus opto,
quisquis ab eventu facta notanda putat
"
Sæpe venenorum sitis est mihi: sæpe cruenta
trajectam gladio morte perire juvat.

heroidum
Pars 1°.
Ep. 3.
Briseis achilli

Quascumque aspicies, lacrymae fecere litteras;
Sed tamen et lacrymae pondera vocis habent
"
et mea pro nullo pondere verba cadunt
"
qui bene pro patria cum patriaque jacent
"
fallentem deseruisse velis
"
quam sine te cogis vivere, coge mori
"

Ep. 4.
Phedra hyppolito
"

Dicere quae puduit, scribere jussit amor
"
Venit amor gravius quo serius: urimur intus:
urimur et caecum pectora vulnus habent.
"
Sint procul a nobis juvenes ut femina compti
fine coli modico forma virilis amat
"
et lacrymas finge videre meas.
"

5.
Aenone paridi
:

Quis deus opposuit nostris sua numina votis?
nec tua permaneam quod mihi crimen obit
:
Leniter ex merito quicquid patiare ferendum est
quae venit indigno poena, dolenda venit
"

Heroidum
Pars Prima

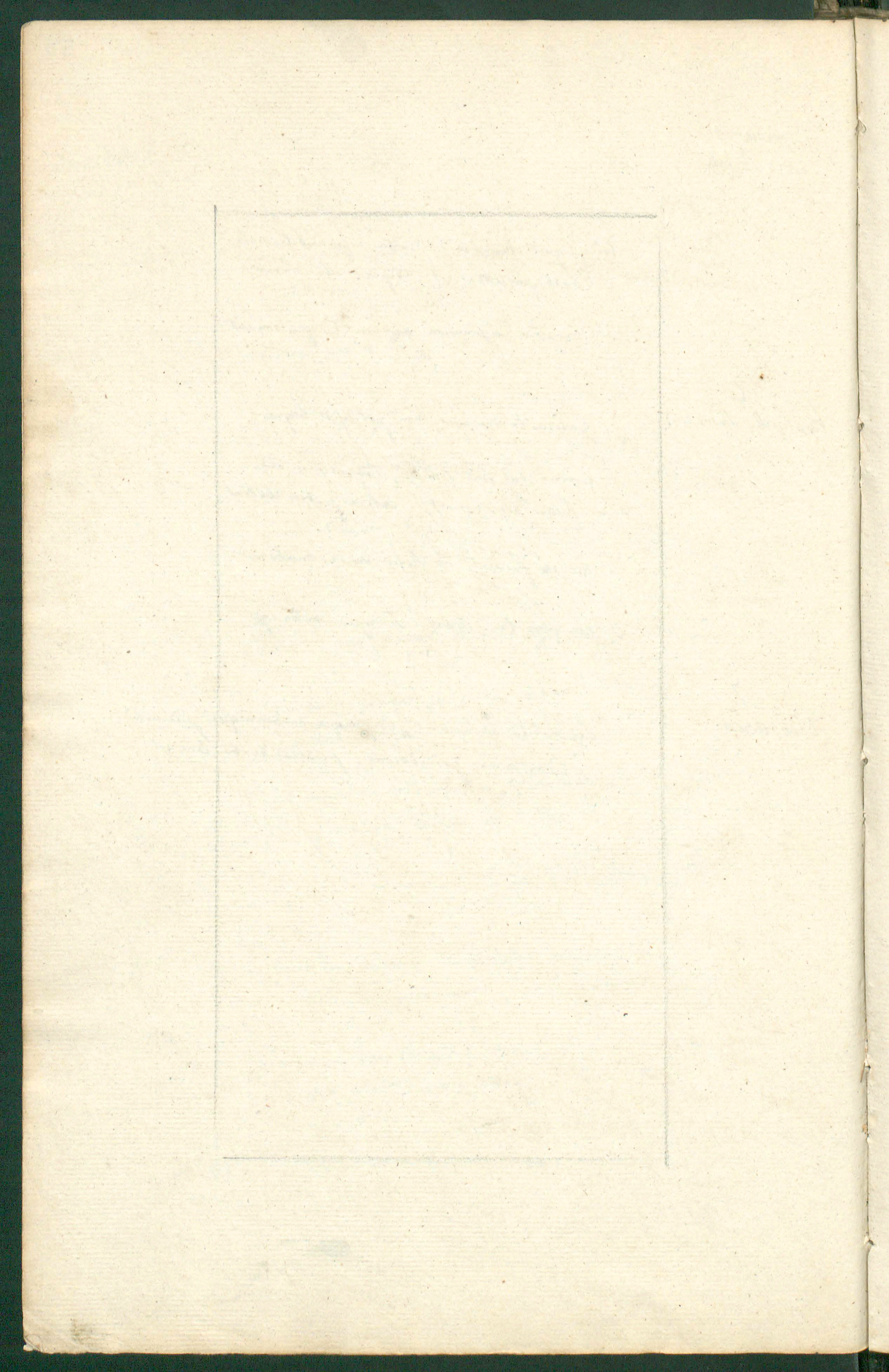
tu quoque clamabis : nulla reparabilis arte
læsa pudicitia est, deperit illa semel
"
Turpiter ingenuum munera corpus emunt
"

6
hypsipile Jasoni.

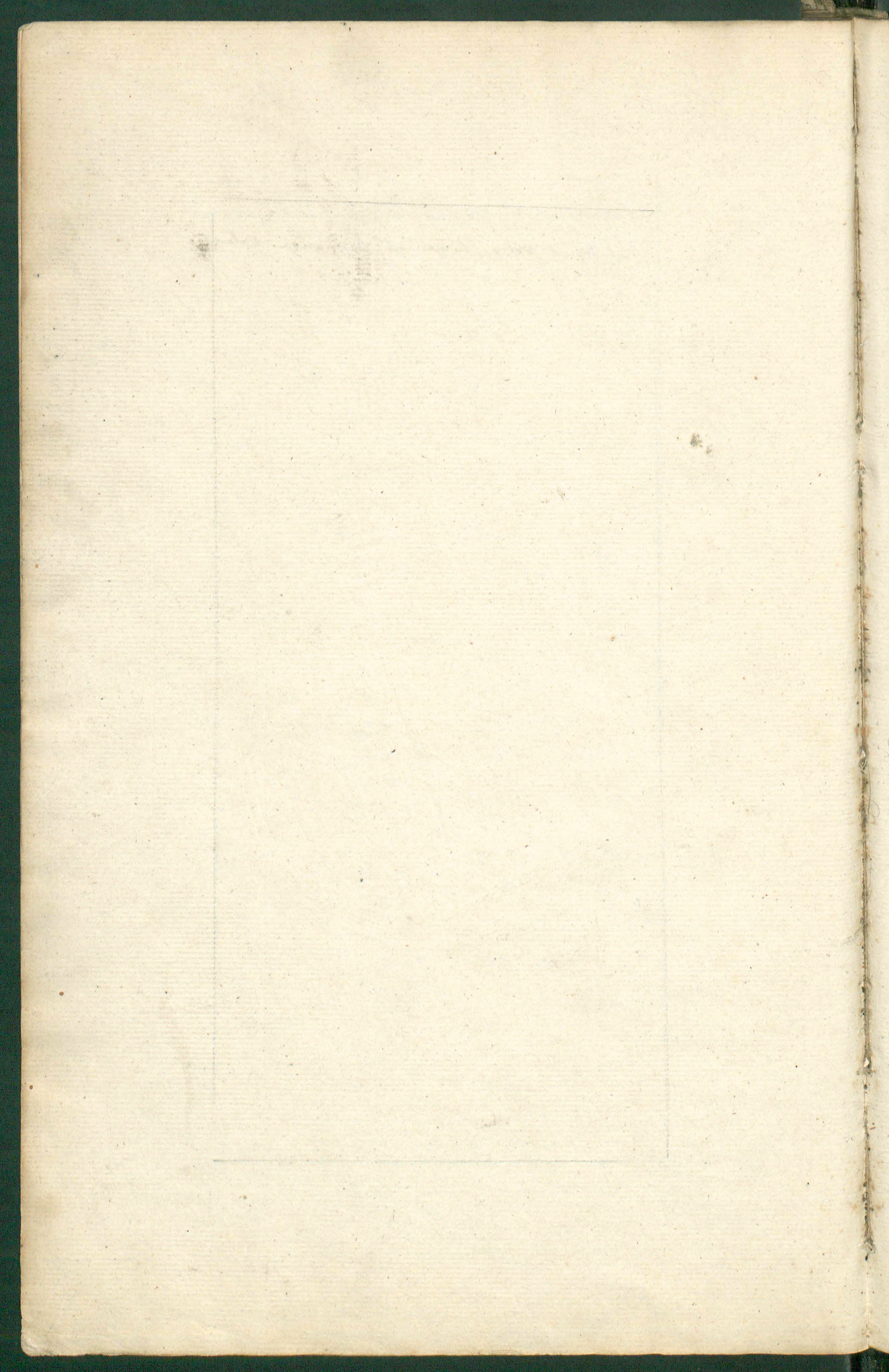
Cætera te memini non potuisse loqui
"
Si quæras, cui sint similes, cognosceris illis.
fallere non norunt. Cætera patris habent.
"
medeæ faciunt ad scelus omne malum
"
non quia tu dignus : sed quia mitis ego
"

7.
Dido Æneæ.

Sed merita et famam, corpusque animumque pudicum
Cum male perdiderim ; perdere verba leve est
"

ut desint vires, tamen est laudanda voluntas. Ov.

Tibullus.

Eleg. 1 Me mea paupertas vitae traducat inerti
Dum meus exiguo luceat igne focus.

=

Parva seges satis est.

=

Te spectem, suprema mihi cum venerit hora,
te teneam moriens deficiente manu.

=

Interea dum fata sinunt, jungamus amores

=

Despiciam dites, despiciamque famem

=

2. Fortes adjuvat ipsa Venus.

=

Celari vult sua furta Venus

=

4. Longa dies homini docuit parere leones,
longa dies molli saxa peredit aqua

"

Vidi jam juvenem, premeret cum serior aetas,
maerentem stultos praeteriisse dies.

"

Tunc tibi mitis erit, rapias tum cara licebit
oscula: pugnabit, sed tamen apta dabit

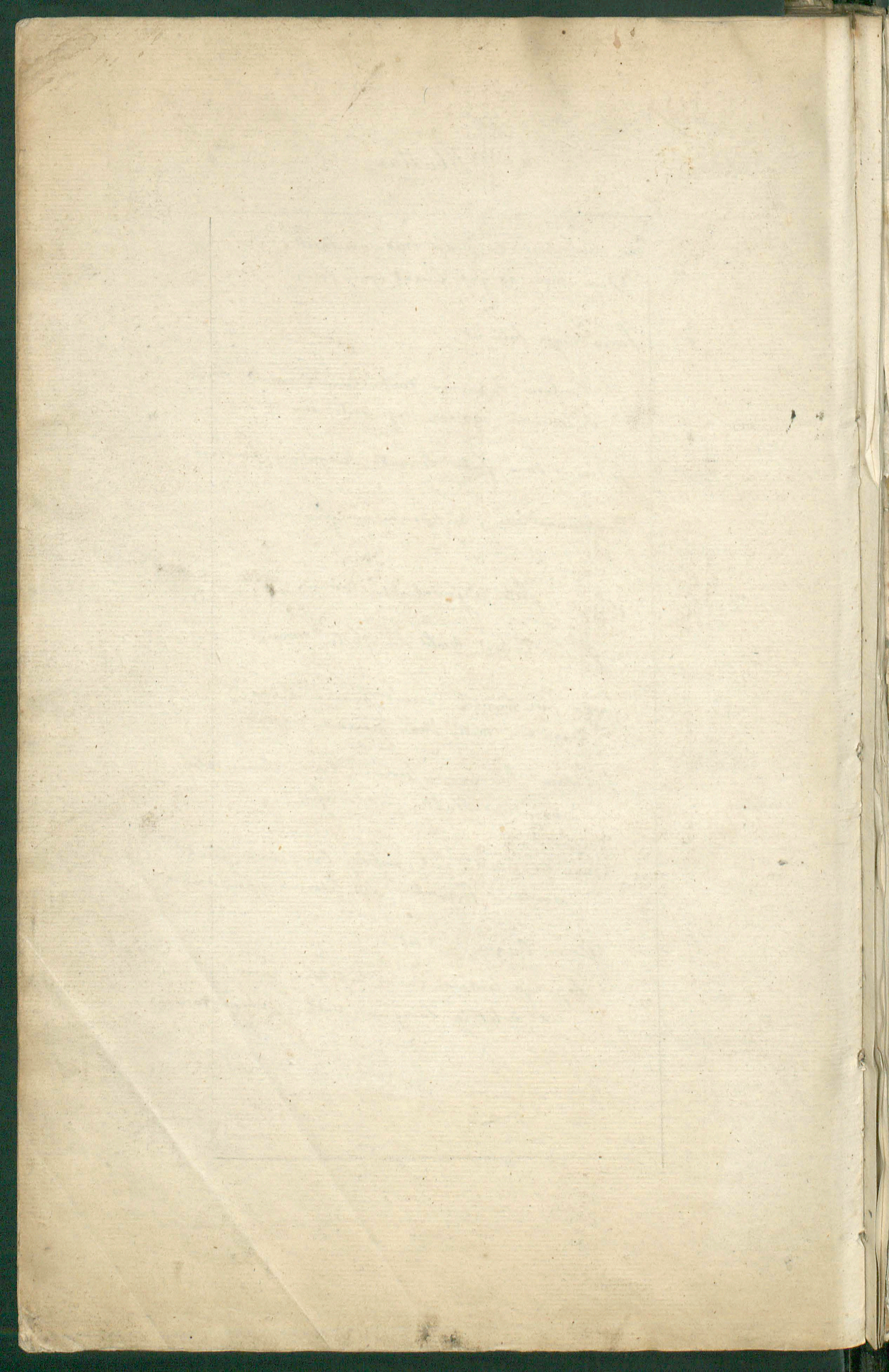
:

Gloria cuique sua est.

"

6. Saepe ego tentavi curas depellere vino
at dolor in lacrymas verterat omne merum

:

1818
80
1738

1818
~~44~~
72
6

Sold by
Wm. Jackson,
Stationer & Bookseller,
No. 198, Oxford Street,
Corner of
Orchard Street.